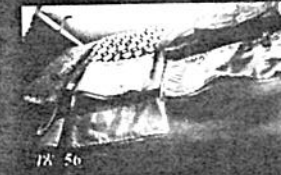
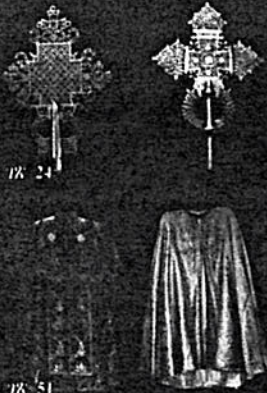

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ገዳማትና አድባራት የሚገኙ
ንዋየ ቅድሳት ልዩ ጥበቃ ክብርና እንክብካቤ ሊደረግላቸው ይገባል።

ንዋየ ቅድሳት

አዘገጃጀት አጠቃቀምና ምሥጢር

«ነገር ግን ሁሉ በአገባብና በሥርዓት ይሁን»

1ኛ ቆር.14:40

በሚሊዮን በለጠ አሰፋ
ጥቅምት 1999 ዓ.ም

ታርሞና ተስተካክሎ በድጋሚ

ኅዳር 2005 ዓ.ም

ታተመ

ያለ አዘጋጅ ፈቃድ በሙሉም ሆነ በከፊል መልሶ
ማሳተም በሕግ ያስቀጣል።

© ሚሊዮን በለጠ አሰፋ 1999 ዓ.ም

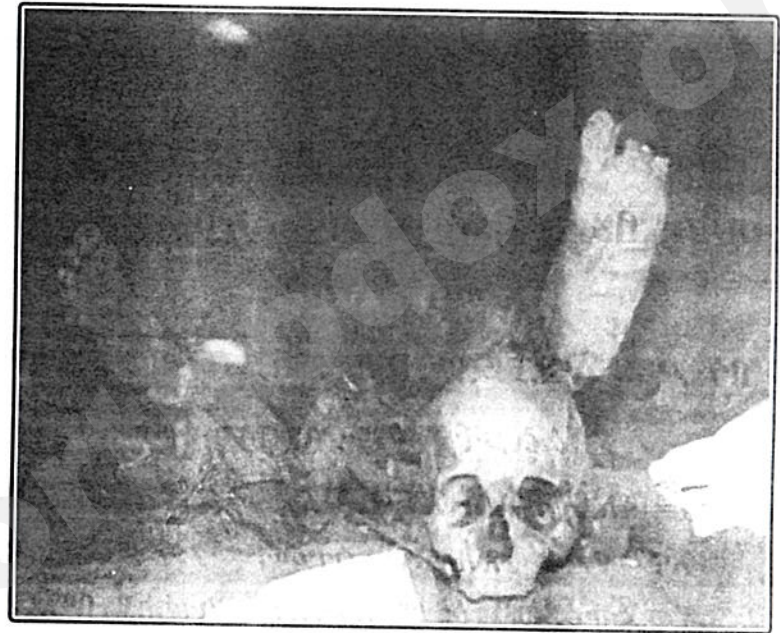
ንዋየ ቅድሳት አዘገጃጀት አጠቃቀምና ምሥጢር

መጀመሪያ ጥቅምት 1999 ዓ.ም ታተመ

ሁለተኛ ጥቅምት 2005 ዓ.ም ታተመ

መታሰቢያነቷ

የቅድስት ቤተክርስቲያን ቅርስ /ንዋየ
ቅድሳትን/ ለመጠበቅ በየገዳማቱ ዋሻ ምሰው
ገደል ቦርቡረው ሙሉ ጊዜያቸውን በጸሎት
ሲያሳልፉ፤ ከተማ ሳያምራቸው ቆሎ
ቆርጥመው፤ ዳዋ ለብሰው፤ ውርጭና ዝናብ፤
ፀሐይና ወላፊን ሳይበግራቸው፤ በዚያው
ህልፈተ ሕይወታቸውን ላደረጉ አባቶች
ትሁንልኝ።

ምስጋና

ከሁሉ በፊት በልዩ ሁኔታ እግዚአብሔርን
አመሰግንዋለሁ።

«በጎ ሥራ ለሚያደርጉ ሁሉ ምስጋና ክብርና ሠላም
ያስፈልጋችዋልና» (ሮሜ 2÷10)

1= ለአ/አ/ተ/ቤ/ክ ጽርሐ ጽዮን ዘ/የአ/ነ/ማኅበር
እና የሥነ ጽሑፍና ኅትመት ሥራዎች ክፍል
የመጀመሪያውን ዕትም አንዳንድ ማስተካከያ በማድረግ
ውድ ጊዜያቸውን በማረም ላይ አውለዋል፤ በዚህም
ታርሞና ተስተካክሎ በድጋሚ ኅዳር 2005 ዓ.ም ታተ
መ።

2=የኮምፒዩተር ጽሑፍ ለሠራችልኝ ወ/ሪት ትዕግስት
ጃምቦ

3=የመጽሐፉ ሽፋንና ውስጥ ሥዕላትን በማቀናበር “ግ
ራፊክስ ዲዛይን” አቶ አብነት አየለ

4=ለባናዊ ማተሚያ ቤት ባለቤትና ሠራተኞች

ምስጋና ክብርና ሠላም ያስፈልጋችኋልና እነሆ!

ማውጫ

<u>ርዕስ</u>	<u>ገጽ</u>
መግቢያ	8
የመጽሐፉ ዓቢይ ዓላማ	11
<u>ምዕራፍ አንድ</u> <u>ንዋየ ቅድሳት</u>	13
ንዋየ ቅድሳት አዘገጃጀት	14
ንዋየ ቅድሳት አጠቃቀም	15
በንዋየ ቅድሳት ላይ የሚደረግ ጸሎት	16
ንዋየ ቅድሳት ምሥጢር	17

ምዕራፍ ሁለት ታቦት መንበርና መስቀል

ታቦት	19
መንበር	23
መስቀል	24
የመስቀል አይነቶች	26

ምዕራፍ ሦስት መሥዋዕትና ምሥዋዕ.27

ስንዴና ወይን	28
ጸሕል	30

ንዋየ ቅድሳት

ጽዋዕ	31
እርጌ መስቀል	32
ዐውድ	33
አጎበር	33
ማኅፌዳት	33
መሶበ ወርቅ	34
ምዕራፍ አራት አገልግሎት ሰጭ ንዋያተ ቅድሳት	
ሰንዩ ብርት	36
ሚሮን	37
ቀንዲል /ትብእ ቅዱስ/	38
ዕጣን	39
ጽንሐሐ	40
ሙዳይ	41
ጢፍና ሻማ	42
መቅረዝ	43
መኮስተሪያ	44
አትሮንስ	44
ሙዳየ ምዕዋት	46
ቃጭል	46
ደወል	47
መቋሚያ	48

ንዋየ ቅድሳት

ምዕራፍ አምስት አልባሳት /ልብሰ ተክህኖ

የቀሳውስት ቀሚስ	50
ካባ	51
የቄስ ሞጣሕት	52
ቆብ	52
ጥምጥም	53
ማክበሪያ	53
ፈረጅያ	53
የዲያቆን ቀሚስ	53
ለምድ	54
የዲያቆን ሞጣሕት	54
አክሊል	54
ልብሰ ታቦት	56
መጎናጸፊያ	56
ቀጸላ	56
መጋረጃ	56
ምንጣፍ	57
ድባብ /ጥላ	58
ግምጃ	59
ማህደር	59

ምዕራፍ ስድስት የዜማ ዕቃዎች60

በገና 61

መሰንቆ 63

እምቢልታ 65

መለከት 65

ዋሽንት 66

ከበሮ 66

ጸናጸል 68

አታሞ 70

ነጋሪት 71

ምዕራፍ ሰባት ቅዱሳት ሥዕላት72

የቅዱሳት ሥዕላት አጠቃቀም 73

ምዕራፍ ስምንት ዕቃ ቤት

|ዕቃ ቤት| የንዋየ ቅድሳት ማስቀመጫ 75

የንዋየ ቅድሳት መደርደሪያና ሣጥን 75

ዋቢ መጻሕፍት 77

መግቢያ

በባሕሪው ኅልፈት፤ በመንግሥቱ ሽረት የሌለበት ልዑል እግዚአብሔር በስድስቱ ዕለታት ከፈጠራቸው ፍጥረታት ሁሉ ከፍተኛ ክብርና ባለሟልነትን ያደለው ለሰው በመሆኑ «ሰውን በምሳሌያችን ወይም በአርዓያችን እንፍጠር» ዘፍ.1፡26 ሲል የተናገረው አምላካዊ ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ይነበባል።

ከፈጠረውም በኋላ በምድር ላይ ያሉትን ፍጥረታት ሁሉ ንዳ፤ ግዛ፤ ዳኝና ቃኝ ሲል ሥልጣን ሰጥቶታል፤ ከአጠቃላይ ፍጥረታትም ላቅ ያለ እንዲሆን አእምሮው የሰፋ፤ የጎለበተ፤ ጥበብንና ማስተዋልን የተላበሰና ለአምላኩ የተገዛ አድርጎታል። የጥበብ ምንጭና የዕውቀት ባለቤት በመሆንም ማምለክያውንና መገለገያውን በጥበቡ እያዘጋጀ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም ሁልጊዜ «ፈቃድህ ይሁን» በማለት ይኖራል።

ለዚህም ነው በዓለም ላይ ትልቁ ፍጥረት ሰው ከእግዚአብሔር በታች ከአራዊነትና እዕዋት በላይ ታላቅነቱን የሚያረጋግጥለት አእምሮውን በመጠቀም ለሀገርና ለወገን እንዲሁም ለተተኪው ትውልድ የሚተርፍና የሚኮራበት ትሩፋትን፤ ቅርስንና ታሪክን የሚያወሳና ባሕል የሚያዳብርበት ንዋየ ቅድሳትን ከተለያዩ ነገሮች እያዘጋጀ ያስቀምጣል። የዚህም ግንባር ቀደም ተጠቃሽ አገር አገራችን ኢትዮጵያ ናት ቢባል የታሪክ ሽምግል አይሆንም።

በእግዚአብሔር ፈቃድ የሚኖሩ ሕዝቦች መኖሪያ የሆነችው ሀገረ እግዚአብሔር ኢትዮጵያ ከታዕቅት እስከ ክብርና ጸናጽል ያሉ ንዋየ ቅድሳት መከማቻ አገር ናት። እንግዳ ተቀባይ ክብርት ሀገር በመሆኗም ታሪኳን፤ ባህሷንና ቅርሶቿን ለመጎብኘት ከተለያዩ ሀገራት የሚከማቹባት ሁሉ በዝርፊያና በሽያጭ ውድና ብርቅዬ ቅርሶቿችንን ባህር አሻግረው በተለያዩ ሀገራት ተከማችተው ይገኛሉ። እንዲያውም አሁን ለደረሰቡት ሳይንስና ቴክኖሎጂ ርቀት መረማመጃ ሁነውላቸው በልጽገውና ከብረው ሠርቆሽ በተገኘ ንብረት የታሪክ ባለቤት ነን ባዩች ሆነዋል።

ሰውነትን ለሆዳምነትና ለዕለት ጥቅም በማሳወር የሌላውን ታሪክ በመስረቅ ባለ ታሪክ ነኝ ማለትና ታሪክን መቸርቸር ስግብግብነትና ከንቱነት ነው። አልፎ ተርፎም ለጥቃትና መከራ ይዳርጋቸዋል። እሄው በቴሌቭዥን እንደምናየው አደግን በለጸግን የሚሉ አገሮች በጎርፍ በአውሎንፋስ በጦርነት እንዲሁም በመኪና በአውሮፕላን ፤ በባቡርና በመርከብ አደጋ ሲደርስባቸው እንመለከታለን።

የሆነ ሆኖ የተወሰዱብንን ቅርሶች ማስመለስና አሁን ያሉትንና አበው አባቶቻችን ያቆዩልንን ንዋየ ቅድሳት በክብርና በጥንቃቄ መያዝና ለተተኪው ትውልድ ማስተላለፍ ይኖርብናል።

ንዋየ ቅድሳት

ይህም ሲሆን በቤተክርስቲያን ያሉ ንዋየ ቅድሳት ምሥጢር ያላቸው ስለሆኑ ይዞታቸውም ሆነ መልካቸውን መቀየር ጥሩ አይደለም። በስፋታቸው፣ በጥበቃቸው፣ በብዛታቸው፣ በዓይነታቸውም ሆነ በተለያዩ ረገድ ምሳሌ ያላቸው ስለሆኑ ጥንቃቄ ያሻቸዋልና ሁሉም ነገር በማስተዋል ቢሆን መልካም ነው።

ንዋየ ቅድሳት

የመጽሐፍ ዓቢይ ዓላማ

1. ንዋየ ቅድሳትን ከማዘጋጀታችን በፊት አዘገጃጀቱን፣ ከአዘጋጀን በኋላ አጠቃቀሙና ምሥጢሩን እንድናውቅ ከተዘጋጀበት ገዝተን የምንጠቀም ወይም መባ የምናቀርብ ከሆነም አውቀንና ተረድተን እንድንፈጽም።

2. ምዕመናንና ምዕመናት ለቤተክርስቲያን የሚያቀርቡት መባ /ስዕለት/ ንዋየ ቅድሳትን ነው። እናም ምዕመናን ሲያቀርቡ ዕጣን ከሆነ ዕጣንነቱን እንጂ ጥራቱን አይመለከቱም ዘቢብ ቢሆንም እንዲሁ የተበላሸና ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት እንኳን ሊውል ለምንም ነገር የማይጠቅም ያቀርባል።

በተጨማሪም እኼንና ሌሎች ንዋየተ ቅድሳት ለምሳሌ ዕጣን ፣ ዘቢብ፣ ሻማና ጧፍ የመሳሰሉትን ብዙውን ጊዜ በየሜዳው አቧራ ላይ ስለሚገኙ አያያዛቸው ያማ ረ አይደለም። ይህ ሲባል ንዕህና አይጠብቁም ማለት ብቻ ሳይሆን ክብርንም አይጠብቁም። ምክንያቱም በአገልግሎቱ ላይ አሉታዊ የአመልካከት ተጽዕኖ ስለሚኖራቸው ነው።

3. ንዋየ ቅድሳቱ ማን፣ ለየት፣ እንዴት፣ ለጠቀምባቸውና ለሰጣቸው የሚገባቸውን ክብር ተገንዝበን በድፍረትም ይሁን ባለማወቅ ያለ ማዕረጎችን ከመንካትም ሆነ በነሱ ከመገልል ተቆጥቦን በክብርና በጥንቃቄ እንድናኖር።

ንዋየ ቅድሳት

4. ማንኛውም ክርስቲያን ኃላፊነቱን አውቆ የተረከበውን ቅርስ ጠንቅቆ በመገንዘብ አጥብቆ እንዲጠብቅና እንዲንከባከብ ነው።

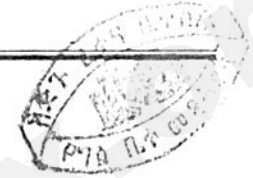
5. ይህችን መጽሐፍ ያነበበ ወይም ቋንቋውን ሳያውቅ ቀርቶ በአስተርጓሚ ያስነበበ ኢትዮጵያዊ ሆነ የሌላ አገር ሰው ንብረታችንና ክብራችንን አውቆ ንዋየ ቅድሳቱን እንዳይነካና እንዳይዘልፍ፤ እንዳይዘርፍም የወሰደውም ካለ በክብር እንዲመልስ ጭምር ነው።

ይህ ሁሉ እንዳይሆን ምዕመናኑ ይህችን አነስተኛ መጽሐፍ ቢያነቧትና ቢገነዘቧት የቤተክርስቲያናችንን ትክክለኛ ንዋየ ቅድሳት አውቀው እና መርምረው ያቀርባሉ።

ንዋየ ቅድሳት

ምዕራፍ አንድ

ንዋየ ቅድሳት

ንዋየ ቅድሳት ማለት ምን ማለት እንደሆነ ለማወቅ ይህ ሐረግ የሁለት ቃላት ጥምር ስለሆነ በተናጠል እንመልከት።

ንዋይ፡- ማለት ገንዘብ፣ ጥራት፣ ቅርስ፣ /ወርቅ፣ ብር፣ ክብት ሌላም ንብረት/ ይህም ማለት ከግር፣ ከእንጨት፣ ከማዕድን፣ ከብረት፣ ከጭቃ፣ ከቁርብት ከሌላም ሁሉ መልክና ቅርጽ ጌጥም ኖሮት የሚዘጋጅ ነው። ወይም እንዲሁ በራሱ ጥሬ ዕቃ ከንብረት ይቆጠራልና ይህም ንዋይ ይባላል።

ቅድሳት፡- ማለት ደግሞ ቅድስና ክብር ንጹሕ ጸጋ ያላቸው የእግዚአብሔር የሆኑ ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተለዩ ማለት ነው። «እርሱ ግን ከቅድስናው እንድንካፈል ለጥቅማችን ይቀጣናል» ዕብ.12:10

ንዋየ ቅድሳት፡- ከተመረጡ የተመረጠ ከተለዩ የተለዩ ለዘለዓለም ስሙ የሚኖርበት ምርጥ ዕቃ ማለት ነው።

ይህም ስለሆነ ነው ዕቃው ወደ ቤተ መቅደስ ሲገባ ተባርቶና ተጸልዮበት የሚገባው፤ ከቡራኩ በኋላ ግን ተራ ዕቃ የነበረው ንዋየ ቅድሳት ሆኖ ለቤተመቅደስ የአምልኮ ሥርዓት መፈጸሚያ የክብር ዕቃ በመሆን በማንም የማይነካ ይሆናል።

ንዋየ ቅድሳት

«በተቀደሱት በንዋየ ቅድሳቱ በተመዘገቡት ሁሉ ላይ ተ ሾመው ነበር» 1ኛዜና. 26-26

«ደግሞም ለእግዚአብሔር ቤት አደባባዮችና በዙሪያው ለሚሆኑ ንዳዎች ለእግዚአብሔር ቤት ለሚሆኑ ቤተ መዘገቡት ለንዋየ ቅድሳቱም ለሚሆኑ ቤተ መዘገቡት በመንፈሱ ላሰበው ሁሉ ምሳሌን ሰጠው» 1ኛዜና. 28-12

ንዋየ ቅድሳት በአጠቃላይ ለቤተ መቅደስ አገልግሎት የሚውሉ ዕቃዎች የሚጠሩበት ስም ነው።

የንዋየ ቅድሳት አዘገጃጀት

ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የሚውሉ የመገልገያ ዕቃዎችን ለማዘጋጀት በቅድሚያ የሚሠሩበትን ነገር ማወቅና መምረጥ ያስፈልጋል።

ከንዋየ ቅድሳት ሁሉ የከበረ ታዕታ ነው። ታዕታ ደግሞ በእግዚአብሔር ትዕዛዝ ከማይነቅዝ እንጨት እንዲቀረጽ ታዘዘ። ዘጸ.25-1-9

«እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ስጦታ ያመጡልኝ ዘንድ ለእስራኤል ልጆች ተናገር በገዛ እጁ ሊሰጠኝ በልቡ የሚያምረው ሰው ሁሉ መባ ተቀበለ። ከእነርሱም የምትቀበሉት መባ ይህ ነው። ወርቅ ፣ ብር ፣ ነጠሥ

ንዋየ ቅድሳት

ሰማያዊና ሐምራዊ ቀደም ግምጃ ፣ ጥሩ በፍታም የአቆሰጣ ቁርባት የግራርም እንጨት የመብራትም ዘይት ለቅብዓት ዘይትና ለጣፋጭ ዕጣን ቅመም መረገድም ለኤፋድና ለደረት ኪስ የሚደረግ ፈርጥ በመካከላቸውም አድር ዘንድ መቅደስ ይሥሩልኝ እኔ እንደማሳይህ እንደ ማደሪያው ምሳሌ እንዲሁ ሥሩት።» ዘጸ.25-1-9

ካለ በኋላ ዝቅ ብሎ ዘጸ. 25-10 ላይ ከማይነቅዝ እንጨት ታዕታ እንዲሰራ ሲያመለክት

«ከግራር እንጨት ታዕታ ይሥሩ ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተ ኩል ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል ቁመቱም አንድ ክንድ ተ ኩል ይሁን።» ዘጸ. 25-10 በማለት አዘዘ።

እንግዲህ ንዋየ ቅድሳትን በምናዘጋጅ ጊዜ ከማይነቅዝና ከጠንካራ ነገር መሆን ይኖርበታል።

ንዋየ ቅድሳቱን አዘገጃጀት ከምንና በምን እንደሚሠሩ በዝርዝርና በሥልጣን መግለጫ በዚህ መጽሐፍ በየምዕራፎቹ ይገኛል።

የንዋየ ቅድሳት አጠቃቀም

ንዋየ ቅድሳት ቀደም ሲል እንዳየነውና ከቃሉም እንደምንረዳው ለአምላካችን ለልዑል እግዚአብሔር የአምልኮት ሥርዓት በምናከናውንበት ጊዜ ሁሉ የምንገልገልባቸው የተ ቀደሱ ዕቃዎችናቸው። ስለሆነም ስንጠቀምባቸው በቤተ መቅደስ

ንዋየ ቅድሳት

መሆን አለበት። ከዚህ አልፎ በመኖሪያ ቤታችንና በረከት ቦታ ሁሉ የምንጠቀም ከሆነ የተቀደሰውን ቅዱስ ለሆነ እግዚአብሔር መሆኑ ቀርቶ ለርካሽና ለኃጢአት ሥራ ለሆነ ነውና እንጠንቀቅ።

ዕጣን ለጸሎት ማሳረጊያና ለቅዱሳት ሥዕላት ማጠኛ መሆኑ ቀርቶ ለቡና ረከት የምናጠህ ከሆነ የተቀደሰውን ነገር ለሰይጣን አደረገን ማለት ነው፤ በገና ከቦርና ሌሎችን ማመስገኛ የዜማ ዕቃዎች ለአምላካችን መመስገኛ መሆኑ ቀርቶ ለዘፈን ብንጠቀመው አሁንም ለኃጢአት ሥራ ተጠቅመናልና እናስተውል። የንዋየ ቅድሳቱን አጠቃቀም በተመለከተ በተናጠል የእያንዳንዱ በየርዕሱ በሚቀጥሉት ምዕራፎች ተዘርዝረዋል።

በንዋየ ቅድሳት ላይ የሚደረግ ጸሎት

በንዋየ ቅድሳት ላይ ሁሉ ጸሎት ማድረግ ተገቢ ነው፤ ይኼ ም ካህናት «እግዚአብሔር አምላክ ነር ወመሐሪ ወቅዱስ...» የሚለውን ጸሎት ይጻፈያሉ።

ጸሎት ላዕለ ማህረዳት ፣ ጸሎት ላዕለ ጸሐፊ ፣ ጸሎት ላዕለ ጽዋዕ ፣ ጸሎት ላዕለ ዕርፌ መስቀል ፣ ጸሎት ላዕለ መሶበ ዘወርቅ የሚባሉ ጸሎቶች አሉ እነርሱን ሁሉ በተጠቀሱት ንዋየተ ቅድሳት ላይ በተራ በተራ ይጻፈያሉ ።

ንዋየ ቅድሳት

ንዋየቱ በተደረገው ጸሎት ይከብራሉ። ካህናቱ ይኼን ጸልዮው ካበቁ በኋላ በየመልካቸው ያስቀምጣሉ፤ መንበሩን ፣ ጸሐፊንና ጽዋውንም ያለብሳሉ /ያጎናጽፋሉ/ ንዋየቱን ሲያስተናብሩ፡- «እግዚአብሔር ማዕመረ ልብ ዘክሉ ለለአሐዱ...» የሚለውን ጸሎት ይጻፈያሉ። ደግሞም ካህናቱ ንዋየ ቅድሳቱን ሲያለብሱ ወይም ራሳቸው ልብሰ ተክህኖ ሲለብሱ የሚጻፈዩት ጸሎት አለ። በእያንዳንዱ ንዋየ ቅድሳት ላይ የሚጻፈዩ ጸሎት ከተፈጸመ በኋላ ንዋየ ቅድሳቱን ያስተናብራሉ። አዘጋጅተው ከፈጸሙ በኋላም ባርከው ከዳዊት መዝሙር ውስጥ በተለያዩ ቦታዎች የሚገኙትን መስዋዕቱን የሚመለከቱትን ተጠቃሰው ቀርበዋል። ለምሳሌ፡- «ሃሌ ለ-ያ ወአንሰ በብዝነም ሕረትክ እበውዕ ቤተክ» የመሆሉትን ይጻፈያሉ። ፍሬ ቅዳሴው በየጊዜው የሚለወጥ ሲሆን ይህ ግብዓተ መንጠላዕት የተባለው የጸሎት ክፍል ግን በማንኛውም ዕለትና ሰዓት አይለወጥም። /ትምህተ ክርስትና/

የንዋየ ቅድሳት ምሥጢር

ምሥጢር ማለት ሰው ሳያውቀው እግዚአብሔር ብቻ በሚያውቀው መንገድ የሚከናወን ረቂቅ ሥራ ማለት ነው። ጌታችን መድኃኒታችን አያሱስ ክርስቶስ በዚህ ምድር በተመላለሰበት ጊዜ ሲያስተምር በምሳሌ ነበር። ይኸውም ሁሉም እንደሚገባው በሚያውቀው ነገር እየመሰለ ያስተምር

ነበር፤ ልክ እንደዚህ ሁሉ ንዋየ ቅድሳትም በምሥጢር የከበሩ በምሳሌ የተነገሩ ናቸው። የንዋየ ቅድሳት ምሥጢር ወይም ምሳሌ በዝርዝር ተጽፏል። አንብቦ ምሥጢሩን መረዳት የእኛ ድርሻ ነው።

ዎዕራፍ ሁለት

ታቦት፣ መንበርና መስቀል

ምንም ቅዱሳን ንዋየትን ማበላለጥ የሚከብድ ቢሆንም የቤተክርስቲያናችን ሊቅ አድማሴ ጆምበሩ ለከሀዲያን መልስ ይሆን ዘንድ /ክክሐ ገይማኖት/ በሚል ርዕስ ካዘጋጁት መጽሐፋቸው ከንዋየ ቅድሳት ሁሉ በላይ ታቦት እንደሆነ አስነብበውናል ስለሆነም ከንዋየ ቅዱሳት ሁሉ አስቀድመን ታቦት መንበርና የጌታችን መድኃኒታችን አያሱስ ክርስቶስ ክቡር መስቀል እንመለከታለን።

ታቦት

ታቦት፡- ማለት በብሉይ ኪዳን (በኦሪት ዘመን) የጽላት ማደሪያ ነው፤ ጽላት ማለት ደግሞ ከዕብን በረድ ቀርጾ አሥርቱን ቃላት በውስጡ ጽፎ እግዚአብሔር ለሙሴ የሰጠው ንዋየ ቅድሳት ነው።

ታቦትና ጽላት በሐዲስ ኪዳን አንድ ሆኖ ተቀርጾ ታቦት፣ጽላት እየተባለ ይጠራል /መሠዊያ/ በመባልም ይጠራል፤ ጽላት ሲቀረጽ ጻሕፊ ጽዋዕ እንዲይዝ ከቦታ ቦታ ለማዘዋወር እንዲቻል ተደርጎ ይቀረጻል፤ በጽላቱ ላይም «አልፋ ወኦ ቤጣ የውጣ» የሚለው የጌታችን ስም ይቀረጽበታል ከላይ ሥዕል ሥላሴ ፣ ዝቅ ብሎ ሥዕል ስቅለት ፣ በቀኝ ምስለ ፍቁር ወልዳ ፣ በስተግራ የሐንስ ፍቁረ እግዚአ፤

እንዲሁም መቅደሱ የተሠራለት ጸድቅ ሆነ ስማዕት ሥዕሱ ይቀረጸል ስሙም ይፃፋል።

ጽላተ ኪዳነም ማኅደረ እግዚአብሔር ነው፤ ያለ ታቦትም መሥዋዕት አይሠዋም። /ሥርዓተ ቤተክርስቲያን/

«ቤታቦቱ ውስጥ እኔ የምሰጥህን ምስክር ታስቀምጣለህ»

ዘጸ. 25፡16-17

«የስርየት መክደኛውንም በታቦቱ ላይ ታደርገዋለህ እኔም የምሰጥህን ምስክር በታቦቱ ውስጥ ታኖረዋለህ በዚያም ከአንተ ጋር እገኛለሁ የእስራኤል ልጆች ታዝዝ ዘንድ የምሰጥህን ነገር ሁሉ፤ በምስክሩ ታቦት ላይ ባለው ሁለት ኪሩቤል መካከል በስርየት መክደኛውን ላይ ሆኜ አነጋግርሃለሁ።» ዘጸ.25፡21-22

«እግዚአብሔርም ሙሴን ወደ እኔ ወደ ተራራው ውጣ በዚያም ሁን እነርሱን ታስተምር ዘንድ እኔ የጸፍሁትን ሕግና ትዕዛዝ የድንጋይም ጽላት እሰጥሃለሁ አለው።» ዘጸ.24፡12

«እግዚአብሔር ከሙሴ ጋር በሲና ተራራ የተናገረውን በፈጸመ ጊዜ በእግዚአብሔር ጣት የተጻፈባቸውን ክድንጋይ የሆኑ ሁለቱን የምስክር ጽላቶች ሰጠው» ዘጸ.31፡18

«እግዚአብሔርም ሙሴን አለው ሁለት የድንጋይ ጽላቶች እንደፊተኞቹ አድርገህ ጥረብ በሰበርካቸው በፊተኞቹ ጽላቶች ላይ የነበሩትን ቃሎች እጽፍባቸዋለሁ።» ዘጸ.34፡1-2

«ኢያሱም ካህናቱን የቃል ኪዳነን ታቦት ተሸክማችሁ

በሕዝቡ ፊት እለፉ ብሎ ተናገራቸው ቃል ኪዳነንም ታቦት ተሸክመው በሕዝቡ ፊት አለፉ» ኢያሱ 3፡3-6

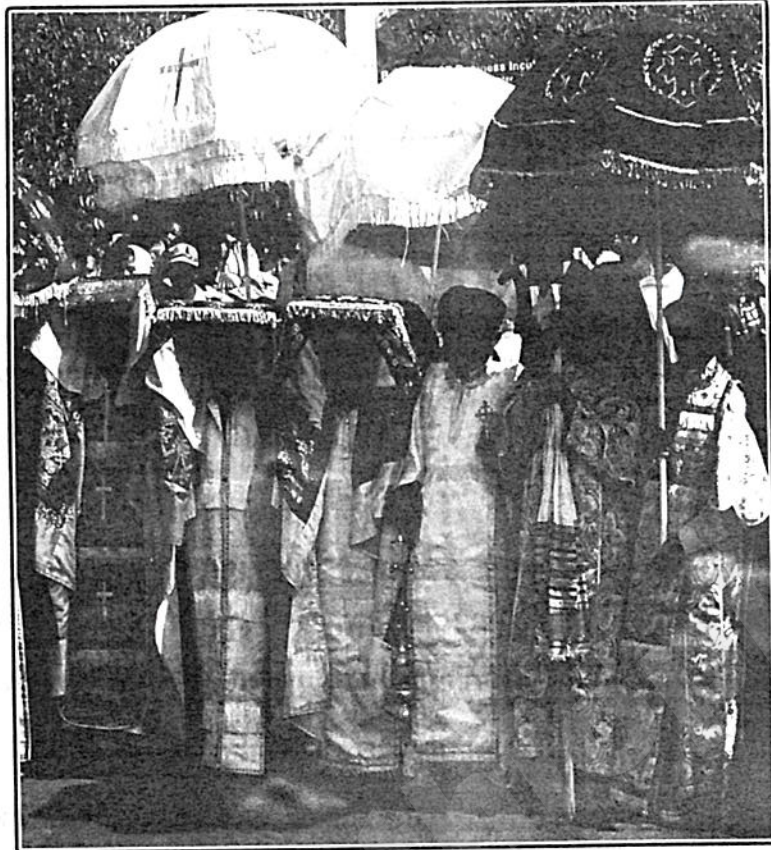
«ፍልስጥኤማውያንም የእልልታውን ድምፅ በሰሙ ጊዜ በዕብራውያን ሰፈር ያለው ይህ ታላቅ የእልልታ ድምፅ ምንድነው? አሉ የእግዚአብሔር ታቦት ወደ ሰፈር እንደ ገባ አስተዋለ።፤1ኛሳሙ. 4፡6-7

«የእግዚአብሔር ታቦትን በጣዖት ቤት ውስጥ የሚያኖር ማን ነው? እኛ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነን።» 2ኛ ቆሮ.6፡16

«በዚያም ውስጥ የወርቅ ማዕጠንት ነበረ ሁለንተናዎም በወርቅ የተሰጠች የኪዳነን ታቦት በእርስዎም ውስጥ መና ያለባት የወርቅ መሶብና የበተለች የአሮን በትር የኪዳነንም ጽላት ነበሩ።» ዕብ.9፡4-5

«በሰማይም ያለው የእግዚአብሔር መቅደስ ተከፈተ የኪዳነንም ታቦት በመቅደሱ ታየ መብራትና ጽምፅም ነጎድጓድም የምድርም መናወጥ ታላቅም በረዶ ሆነ።» ራእይ 11፡19

«አቤቱ ወደ ዕረፍትህ ተነሥ አንተና የመቅደስህ ታቦት» መዝ. 131፡18

ስለ ታቦት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

ዘጸ. 40፥20-21

2ኛኛሳመ. 6

1ኛኛገ.8

ዘዳ. 4፥13

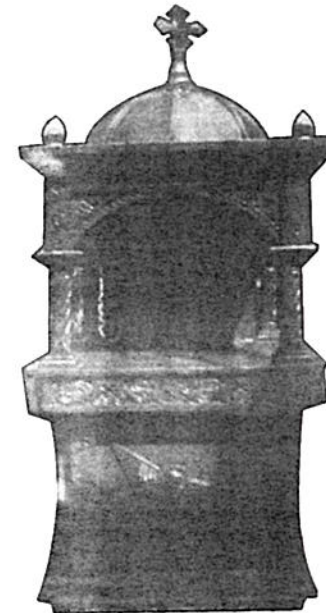
ዘጸ. 5፥22

2ኛኛዘ. 35፥3

መንበር

መንበር ማለት:- ማረፊያ መቀመጫ. መኖሪያ የተለየ ከፍ ያለና የተከበረ የጽላት ማስቀመጫ ነው። ጽላቱ እንደታቦት በመንበር ይቀመጣል።

መንበር የእመቤታችን ምሳሌ ነው። እመቤታችን ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን ጌታችን መድኃኒታችን አያሱስ ክርስቶስን በማህፀኗ ተሸክማ ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን ቆይታለች።

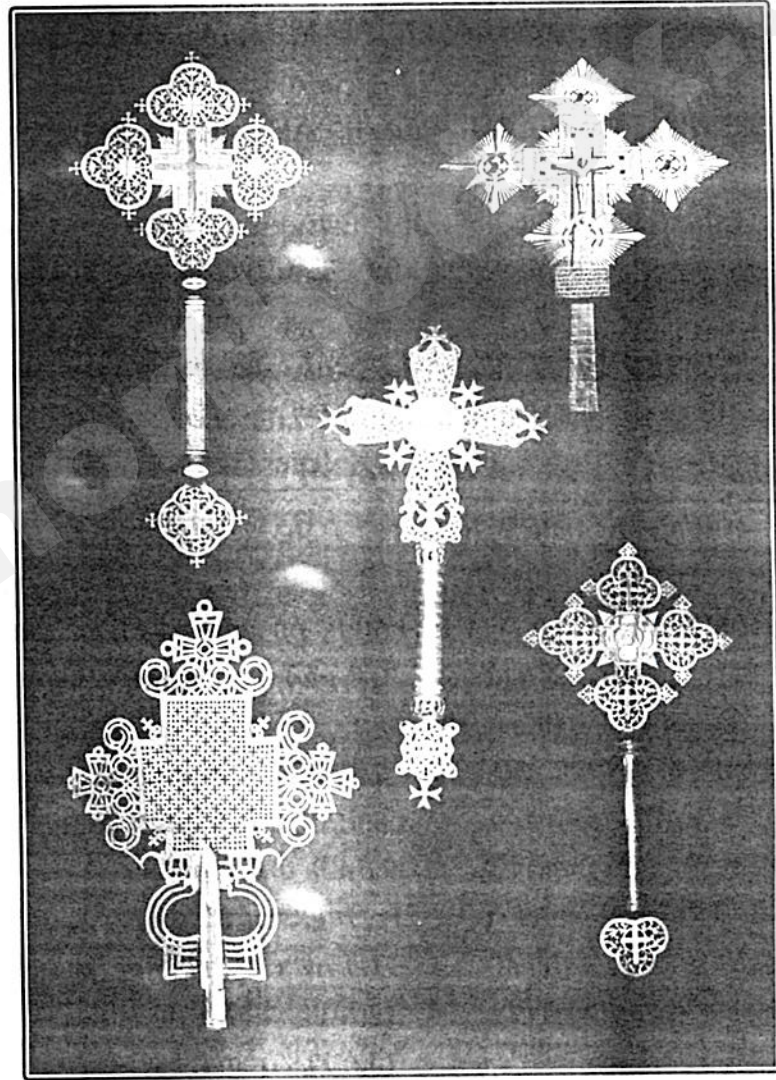
መስቀል

ጌታችን መድኃኒታችን አያሱስ ክርስቶስ በመስቀል ከመስቀሉ በፊት መስቀል የወንጀለኞች መቅጫ ነበር።

በአራት ሥርዓት መስቀል ርጉማን ውግዟን የሚሰቅሉበት / የሚቀጠቡበት/ ነበር ኋላ ግን አርማናችንን ሽሮ ጌታችን ስለ ተሰቀለበት የነገነታችን አርማ ሆኖ ኃይላችንና መዳኛችን ይሆን ዘንድ ተሰጥቶናል። ለዚህም ቅዱስ ጳውሎስ «ላላመነት ሞኝነት ለእኛ ላመንበት ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነው» ሲል አስረድቶናል።/1ኛቆሮ. 1፥18/

በቤተክርስቲያን ብዙ ዓይነት የመስቀል ማዘጋጃ /መሥሪያ ቁስ/ አለ እሱም እንጨት ፣ ወርቅ፣ ብር፣ ነጠላ፣ መዳብና ብረት ይገኙ ብታል።

መስቀል ከእንጨት መቀረጹ ጌታችን የተሰቀለበት ስለሆነ፣ የወርቅ መስቀል ደግሞ ወርቅ ንጹህ ነው ጌታችን አምላካችን ንጹሐ ባሕርይ አምላክ ስለሆነ ነው፣ የብር መስቀል በአስቆሮቱ ይሁዳ አማካይነት ሆላሣ ብር ለመሸጡ ምሳሌ ነው፣ የነጠላ መስቀል የብሩህነት ምሳሌ ነው። የመዳብ መስቀል የአማናዊ ደሙ ምሳሌ ሲሆን የብረት ደግሞ የተቸነከረበት ጎኑን የተ ወጋበት ምሳሌ ነው።

የመስቀል አጠቃቀም በአምስት ክፍለን እንመለከታለን

1. የመጋር መስቀል መቀደሻ ከቅዳሴ በኋላ ዲያቆኑ አድንገው እንዳል ካህኑ ምዕመናንና ምዕመናትን የሚባርክበት ፤
2. በንዋየ ቅድሳት ላይ በሥዕል በጥልፍና በቅርጽ የሚዘጋጅ መስቀል፤
3. ካህናት የሚይዙት መባረኪያ (ማሳለሚያ) መስቀል፤
4. ምዕመናንና ምዕመናት በአንገታቸው በማዕተብ የሚያስፍት መስቀል፤
5. በቤተክርስቲያንና በቤተልሔም ጉልላት ላይ እንዲሁም በመቃብር ላይና በመሳሰሉት የሚሰቀል መስቀል ናቸው።

የመስቀል ዓይነቶች

በመስቀሉ ክብርና አጠቃቀም ሲባል የተለያዩ ቅርጽ እየያዘ ይዘጋጅ እንጂ ጌታችን መድኃኒታችን አያሱስ ክርስቶስ ዓለምን ለማዳን ሲል የተሰቀለበት ዕዕ መስቀል አንድ ነው። በዚህ ርዕስ የመስቀል ዓይነቶች ተብሎ የተገለፀው ለአጠቃቀምና ክብር ሲባል ነው።

1. ቀራንዮ ሐዋርያ መስቀል	7. ልሳነ ክልባት መስቀል
2. ቀርነ በግዕ መስቀል	8. ትእምርተ ንትፊት መስቀል
3. አርዋ ብርት መስቀል	9. ሐረገ ወይን መስቀል
4. ዕዕ ሳቤቅ መስቀል	10. ዓመደ ዓለም መስቀል
5. ዕዕ ሰርናይ መስቀል	11. ትእምርተ ከዋክብት መስቀል
6. ጸጌ ዳንጉላ መስቀል	12. እሳተ ገቡእ መስቀል
	13. ለንገላኖስ መስቀል

ምዕራፍ ሦስት

መሥዋዕትና ምሥዋዕ

1=መሥዋዕት:- በቀድሞው ዘመን ለመሥዋዕትነት የሚቀርበው የእንስሳት ወይም የአዝርዕት ውጤት ነበር፤ ይህም ሥርዓት ከታላቁ አባት ከአዳም ጀምሮ በእነኚህ፣ በእነአብርሃም በእነያዕቆብ በእነሙሴ እንዲሁም እስከ ክርስቶስ ከድንግል ማርያም መወለድ ድረስ ሲሠራበት ቆይቷል። አሁን ግን በክርስቶስ ሥጋና ደም መሥዋዕትነት ሰው ሁሉ ዘለዓለማዊውን ቁርባን ማግኘት ችሏል። ይኼውም ቀሳውስት በቅዳሴ ጊዜ የሚያቀርቡት ኅብስትና ወይን በመለከታዊ ምሥጢር ተለውጦ የጌታችን አማናዊ ሥጋና ደም በመሆኑ ነው። «የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ።» ዮሐ. 6:35

«ሥጋዬን ያልበላ ደሜን ያልጠጣ የዘለዓለም ሕይወት የለውም።» ዮሐ. 6:53-54
«ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘለዓለም ይኖራል እኔም ስለዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው።» «አውነት እውነት እላችኋለሁ የሰውን ልጅ ሥጋ ከልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ የዘለዓለም ሕይወት አለው። እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ ሥጋዬ እውነተኛ መብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነው።» ዮሐ. 6:51-59
«ኅብስቱን አንስቶ ባርኮ ቆርሶም እንካችሁ ይህ ሥጋዬ ነው ጽዋውንም አንስቶ አመስግኖም ሰጣቸው እንዲሁም አለ

ሁላችሁም ከእርሱ ጠጡ ስለ ብዙዎች ኃጢአት ማስተሰሪያ የሚፈስ የአዳስ ኪዳን ደ.ሜ. ነው።/ማ.ቴ. 26፡26-29

ሀ.ስንዴና ወይን

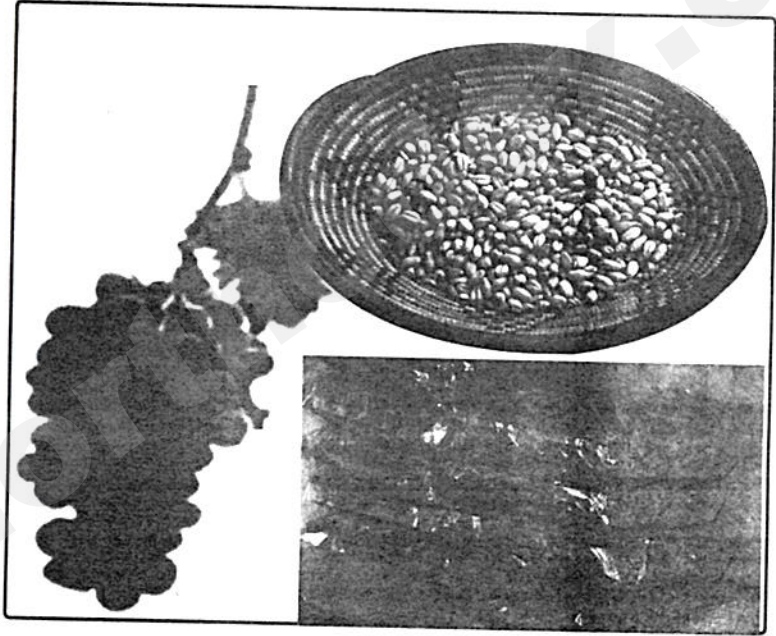
ሁሉን ማድረግ የማይሳካው ከሃሊ. ጌታ «ከሰው መርጦ ለሹመት ከእንጨት መርጦ ለታቦት» እንዲባል ሁሉ፡- ከአዝርዕት መካከል ስንዴንና ወይንን መርጦ በጸሎት ተ ባርኮ ሥጋና ደም እንዲሆኑ አድርጓል።

«በልቤ ደስታ ጨመርኩ ከስንዴ ፍሬ ከወይን ከዘይትም ቤ»መዝ.4፡6

«መልክ ጸዳቅ በወይን በስንዴ ይሠዋ ነበር»ዘዮ.14፡18 /ዕብ. 7፡1-3

ለቁርባን /ለመሥዋዕት/ የሚቀርብ ሥንዴና ወይን በወቅቱ የደረሰ፣ወፍ ያልጠረጠረው ዋግ ያዳገኘውና ነቀዝ ያልበላው ሆኖ በጎተራ ወይም በማከማቻ ሥፍራ ያልከረመ መሆን አለበት።

ኅብስቱ ለመሥዋዕት ሲዘጋጅ ያላረረ ሆኖ በላዩ ላይ አሥራ ሦስት መስቀል ባለው ማህተም ታትሞ ይዘጋጃል፤ ወይንም ለመሥዋዕት ሲዘጋጅ ደረቅ ያለ /ቋንጣ/ ሆኖ ንጹህ መሆን አለበት የሚጨመረው ውሃ ከሲሶ (1/3) የበለጠ መሆን የለበትም።

ምሥጢሩ፡-ስንዴ የስብ ሥጋን ወይን ትኩስ ደምን ይመስላል

ስለ ወይን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

ዘፍ. 14፡18	ሕዝ. 17፡6	ኢሳ. 16፡10
ዘኅ. 6፡3	አሞጽ. 9፡13	ኢሳ. 1፡8
ዘኅ. 13፡23	1ኛሳሙ. 25፡18	ኢሳ. 5፡1-2
ማቴ. 9፡17	ማር. 12፡1	ዮሐ. 15፡2
ዘሌ. 25፡3-5	ዮሐ. 2፡6	

ስለ ስንዴ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

ዘጸ. 9፡32	ማቴ. 13፡25-30	ማቴ. 3፡12
ዘጸ. 34፡22	ሱታ. 22፡31	የሐ/ሥራ. 27፡38
ዘዳ. 8፡7-9	ዮሐ. 12፡24	መዝ. 80 (81)፡16

2=ምሥዋዕ:-ምሥዋዕ ማለት ሥጋውና ደሙ ማቅረቢያ ነው። ለእግዚአብሔር መሠዊያ ምርጥ ዕቃ ነው።

U.ጸሐል:- ከወርቅ፣ ከብር፣ ከነሐስና ከብረት የሚሠራ ጎድጓዳ ወይም ዝርግ ወጭት /ሳሕን/ ነው። ጸሐል የኅብስቱ ማስቀመጫና ማክበሪያ ሆኖ ልዩ ክብርና ምስጢር አለው።

ምሥጢር:- ጸሐል የእመቤታችን ምሳሌ ነው ፤ እመቤታችን ጌታን በማህፀኗ የመሸከሟ ምሳሌ ነው፤ ጌታችን የተወለደበት ግርግም የጸሐል ምሳሌ ነው ተወልዶ አድርጎታልና። ጌታችን የተቀበረበት መቃብርም ለጸሐል ምሳሌ ነው። ሦስት ቀን ሦስት ሌሊት አድርጎታል። ምሳሌ. 25፡11 ማቴ.14፡8 2ኛዜና. 4፡8 ማቴ. 23፡25

ሊ.ጸዋዕ:-ከወርቅ፣ ከነሐስ፣ ከመዳብና ከብረት ይሠራል፤ ለመጠጫ የሚሆን በተለይ ለቁርባን ጊዜ የጌታችን ክብር ደም የሚይዝ የሚከብርበት ምርጥ ዕቃ ነው።

ምሥጢር:- የእመቤታችን ማህፀን ነው አብሳሪው መልአክ ወደ ድንግል መጥቶ በሚያበስር ጊዜ እርሷም እኔ ድንግል ሳለሁ ይህ እንዴት ይሆንልኛል ባለችው ጊዜ «መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል የልዑልም ኃይል ይጻፈልሽል ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል።» ሉቃ. 1፡35 ሲላት እመቤታችንም «እነሆኝ የጌታ ባሪያ እንደታልህ ይሁንልኝ» ሉቃ 1፡38 ባለችው ጊዜ አካላዊ ቃል በማህፀኗ አደረ የደመ መልኮት ማደሪያ ጽዋውም የማህፀን ማርያም ምሳሌ ሆኖአል።አካላዊ ቃል በማህፀኗ ተቋጠረ፤ ይህም የጽዋው ምሥጢር ነው።

በዕለተ ሐሙስ ክርስቶስ ለደቀመዛሙርቱ «ይኼ በነገው ዕለት ለዓለም ድህነት የሚፈሰው ደሜ ነው ሁላችሁም ጠጡት» ማቴ. 26፡27 ብሎ የሠጣቸው ስለሆነ ነው። በጸዋዕ የሚቀርብበትም ምክንያት ጌታችን መድኃኒታችን አያሱስ ክርስቶስ ስለኛ ኃጢአትና በደል ማስተሠሪያ በዕለተ ዓርብ በፀ ፀ በመስቀል ላይ ደሙን ሲያራስ መላእክት የሚንጠባጠቡን ክብር ደሙን የተቀበለበት ጽዋዕ ስለሆነ ነው።

ተጨማሪ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ		
አስቴር 1፡7	ማቴ. 20፡22-23	ራእይ 16፡1
ኤር. 16፡7	ማቴ. 26፡39	ራእይ 15፡7
1ኛዜና.28፡17	ዮሐ. 18፡11	ራእይ 5፡8
መዝ 11፡6	መዝ(22) 23፡5	

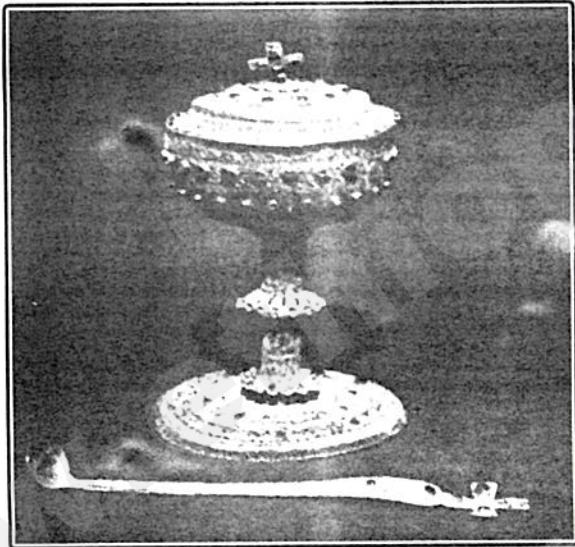
ሐ. እርፊ መስቀል:- ማንኪያ፣ መቅዳ፣ መጨረሻያ ማለት ሲሆን ከወደ እጅታው መስቀል ይኖረዋል። የሚዘጋጀው ከወርቅ፣ ክብር፣ ክነሐስ፣ ክብረት ከእንጨት ነው። ነገር ግን ጽዋው ከተሰራበት ቁስ በተመሣሳይ መዘጋጀት አለበት።

እርፊ መስቀል አገልግሎቱ ከቡር ደሙን ለቆራቢያንና ቆራቢያት የሚያቀብሉበት ዕቃ ነው።

ምሥጢሩ:- ኢሳይያስ ከንፈሩን ከለምድ የነጸበት ፍጹም የያዘ ጉጠት አ.ሳ. 6፡6

-ክርስቶስ ጎኑን የተወጋበት ጦር ምሳሌ

-ከወደ መያዣው ያለው መስቀል የጌታችን ደም መስቀል ላይ መፍሰሱን ያመለክታል።

መ. ዐውድ:- በቱርባን ጊዜ ጸሐው የሚቀመጥበት ዕቃ ነው። ቅዱስ ሥጋው እንዳይወድቅ /እንዳይነጥብ/ መከለያ ይሆናል። ዐውድ የሚዘጋጀው ከነሐስ፣ ክብረትና ከእንጨት ነው።

ምሥጢሩ:- ዐውድ ማለት አደባባይ ማለት ነው፤ -ጌታችን በጸላጦስ አደባባይ የፈረዱበት ምሳሌ ነው።

-በቅዱስ ጊዜ በሕዝብ ፊት የሚቆመው ዐውድም የዚህ ድርጊት ምሳሌ ነው።

ሠ. አጎበር:- ዐውድ ላይ የሚደፋ ከእንጨት ወይም ክብረት የተሰራ ምስት እግር ያለው ሆኖ አገልግሎቱም ከላይ የሚለብሰው ልብስ ሥጋውን እንዳይነካ የሚከልልና ክብር የሚሰጥ ነው።

ምሥጢሩ:- ጌታ ተቀብሮበት የነበረው ማኅተመ መቃብር ምሳሌ ነው።

ረ. ማኅፊዳት:- አምስት የልብስ እራፊዎች አሉ፤ ምሳሌነታቸው እንደሚከተለው፡-

1. ዐውዱ የሚለብሰው የእመቤታችን ድንገልና
2. ጸሐል ላይ የሚነጠፈው የሰፋድል(በማህፀን ውስጥ ያለ የህፃን መጠቀላያ
3. በጎብስቱ ላይ ያለው አጎበር ላይ ያሉት ምስቱ የአብ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌዎች ናቸው፤ አብ ለማጽናት ወልድ በተለየ አካሉ ሥጋ በመዋሐድ መንፈስ ቅዱስ ለማንጸት ምስቱ አድረውበታል።

ሰ. መሶበወርቅ:- ሕብስቱን ከቤተልሁም ማምጫ ሲሆን አሠራሩም እግዚአብሔር መሰሉን እንዳዘዘው ሽምሽርሽጠን ከሚባል ከሚይነቅዝ እንጨት ነው። በአሁኑ ጊዜ ግን ከስንደዶ ሳር ይሠራና ላዩ በወርቀዘዐ ይገጣል።

- ምግጧፍ:-** መሶቡ የእመቤታችን ምሳሌ ነው፤
- ወርቀዘዐው የእመቤታችን ንጽህናዋና የድንገልናዋ ምሳሌ ነው፤
 - ሕብስቱ የአማናዊው ወልደ እግዚአብሔር ምሳሌ ነው፤
 - ከቤተልሁም ወደ ቤተመቅደስ የኑብስቱ በመሶበ ወርቅ መሔድ ጌታችን በቤተልሁም ዋሻ ተወልዶ ካደገ በኋላ በሠላሣ ምስት ዓመቱ ወደ ቀራንዮ ለመሠዋት (ተሰተሎ ሊሞት) የመሄዱ ምሳሌ ነው።

ምዕራፍ አራት

አገልግሎት ሰጭ ንዋያተ ቅድሳት

አገልግሎት ሰጭ ንዋያተ ቅድሳት ማለት በቤተክርስቲያን በሥርዓተ ቅዳሴ ጊዜ ለአገልግሎት የሚውሉ ንዋያተ ቅዳሳትና ከቅዳሴ ውጭ ሊያገለግሉም የሚችሉ ናቸው። በዚህ ተካተዋል በአጠቃላይ እንደሚከተለው ቀርቦዋል፡-

1-ሰንና ብርት፡- ከነሐስ፣ ከመዳብ፣ ከብረት የሚሠራ እንደማንቆቆሪያ ያለ መታጠቢያ ነው። እንዳንዴ መቁረረት ወይም ከስኩሳት ይሉታል።

ሀ. ሰን፡-ውሃ መያዣው ሲሆን፤

ለ. ብርት፡- ማስታጠቢያው ነው።

ምሥጢሩ፡- ሰንና ብርት ጳጳሳዊ «ከዚህ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ...» ብሎ እጁን የታጠበበት ምሳሌ ነው።

1ኛ ነገሥ. 7፡38-39 ማቴ.27፡24 ዮሐ.ወ 13፡5

2.ሚርን፡-ሚርን ጳጳሳት ከብሰላንና ከዕጣን እንጨቶች ከአስጳዳዩስ ከሌላም ከብዙ ዓይነት ዕዕዋት ሽቱ የሚያወጡት ቅብዓት ነው። ራ.እ.18፡13 ከሰባቱ ምሥጢራት ቤተክርስቲያን በሁለተኛ የሚገኘው ምሥጢራ ሚርን ነው።

ሚርን ከጥምቀት ቀጥሎ የሚቀባ ቅብዓት ነው፤ ይህም ከማይደገሙት ምሥጢራት አንዱ ነው።

ምሥጢሩ፡- በብሉይ ዘመን ንዋየ ቅድሳት የሚከብሩት፣ ካህናት ሲሾሙ ነገስታት ሲነገሡ የሚቀቡት ነበር።

ዘጸ 28፡41	ዘሌ.ዋ 4፡3	1ኛዎ 9፡16
ዘጸ 29፡7-21	ዘሌ.ዋ 6፡20-22	1ኛዎ 10፡1
ዘጸ 40፡9-16	ዘሌ.ዋ 7፡36	1ኛዎ 16፡1-13
ዘሌ.ዋ 8፡2-30	ዘሌ.ዋ 21፡10-12	1ኛ 1፡34-45

በሐዲስ ዘመን ጥምቀት ክርስትና ጊዜ ሚሮን እንዲደረግ፤ አዲስ ቤተክርስቲያን፤ አዲስ ንዋሃ ቅድሳት ፤ ታላቅም የሚከብረው በቅብዕ ሚሮን ነው።

3. ቀንዲል /ቅብዕ ቅዱስ/:- የሚገኘው ከወይራ ዛፍ ፍሬ ብቻ ነው። ወይራ በአብዛኛው በአገራችን በአትዮጵያና በውጭ አገር በእስራኤልና በደቡብ አውሮፓ ይገኛል። ዘይቱ ለመድኃኒትነት ይጠቅማል ይኸውም በካህናት ተፀልዮበትና ተባርኮ ለህመማን ይሠጣል/ይቀባል/ ከሰባቱ ምስጢራት ቤተክርስቲያን በሰባተኛ የሚገኘው ምስጢረ ቀንዲል ነው፤ ከሰባቱ ምስጢራት ቤተክርስቲያን በሰባተኛ የሚገኝ ነው።

ቀንዲል ለታመመ የሚቀባ ቅብዕት ነው። ይህም ሥርዓት ከሚደገሙት ውስጥ ይመደባል።

ምስጢሩ:- የወይራ ዛፍ፣ በቁመናው የልማትና የብልጽግና ምልክት ነው። ዘዳ 24፥20 መዝ 128፥3 ሮሜ 11፥17-24

ቅብዕቱ የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው። 1ዮሐ 2፥20-27
ተጨማሪ ጥቅስ

ዘጸ.30፥22-33 ሚክ.6፥15 ዘካርያ.27፥28 ኢሳ.17፥6 ዘዳ.6፥11 ማቴ.21፥1

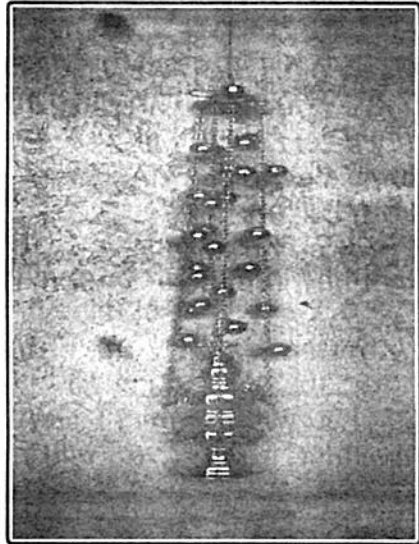
4. ፅጌግ:- በበረሃ ከሚበቅል እንጨት የሚለቀም ነው። ይህም ለቤተመቅደስ የተዘጋጀ መስዋዕት ሆኖ የሚጠብቅ የሚታጠን፤ ጸሎት ማሳረጊያ ነው። መልኩም ነጭ/ጽዳታ/ የሆነ ሲሆን ይህም ሃያ አራቱ ካህናት ሰማይ ፅጌግን የተመላ ሰማያዊ ማዕጠንት በእግዚአብሔር ዙፋን ራት እየሰገዱ ለዓለም ደኅንነት የሚለገግበት ነው። ራ-እይ 8፥3-5 ራ-እይ 5፥8-9

ካህናት በመንፈቀ ሌሊትና በነገህ ጊዜ በቅዱስ ጊዜ በየማዕ ዘኑ ያጥኑበታል። ቅዱሳውንና ጸሎቱን ወደ እግዚአብሔር ያሰርጉበታል። ማቴ.2፥11 መዝ 140፥2

- ምስጢሩ:-** ፍፁሙ የመለኮት ምሳሌ
- ፅጌግ የቅዱሳን ምሳሌ
 - ጢሱ የምስጋናና የጸሎት ነው
 - ሽታው /መዳከሙ/ በአካባቢው መዳረስ የመልካም ሥራ ውጤት
 - የጢሱ ማረጋ የቅዱሳን ጸሎት ወደ እግዚአብሔር ራት መድረሱ
 - ጢሱ እንደ ደመና በምዕመናን እና ምዕመናት ላይ ሲያጁብብ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑን በጸሎት ጊዜ እንደሚቀርብ ያስረዳል።

5. ጽንሐሕ /ማዕጠንት/:- የዕጣን ማጠኛ ዕቃ ነው። የሚሠራውም ከወርቅ፣ ከብር፣ ከነሐስና ከብረት ሆኖ ቅርጽና ውበት እንዲኖረው ተደርጎ፤ ማንጠልጠያውና እያንዳንዱ ጌጥ ቁጥሩ ሳይዛባ የተዘጋጀ መሆን አለበት። ምክንያቱም በአቅጣጫውና በመጠኑ ምሥጢሩ ይገለጻልና።

ምሥጢሩ:- ፍህሙ የመለኮት ምሳሌ
- በሦስቱ ሀብሎች መሀል ያለው ሀብል የወልደ እግዚአብሔር
- ይኸው ዘንግ መውረዱና መውጣቱ
.መውረዱ ወልደ ከሰማየ ሰማያት ወረደ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወለደ፤
.መውጣቱ ትንሣኤውና እርገቱ ሲሆን
.እንደገና መውረዱ ዳግም ምዕዳቱን ያመሰጥራል።
- መያዣው አንድ መሆኑ የአንድነታቸው ምሳሌ ነው።
- በሀብሎቹ ላይ ያሉት ሻኩራዎች/ደቡልቡል ነገሮች ብዛት ቢያንስ 12 ቢበዛ 24 መሆን አለበት።

.12 ቢሆን ሁለቱም ይሆናሉ፤
.24 ቢሆን በካህናት ሰማይ የመሰላል።
-የሻኩራዎቹ ድምጽ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እያሉ የሚያመሰግኑ መላዕክት ድምጽ ምሳሌ ነው።
-እጣንና እሳት የሚዋሐዱበት ንዋየ ቅድሳት የእመቤታችን ማህፀን ምሳሌ ነው።
-ክዳኑ ላይ ያለው መስቀል በቀራንዮ መስቀሉ፣ ሦስቱ ሀብሎች ከፍህምና ዕጣን ከያዘው ጋር መያዣቸው እግዚአብሔር ወልደ በተለየ አካሉ ከቅዱስት ድንግል ማርያም ማህፀን ሲያድር እግዚአብሔር አብ ለማጽናት እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ሲሰርጽባት፤ ሁሉም ማደራቸውን የሚያሳይ ምሥጢር ነው።

ተጨማሪ ጥቅስ ከመጽሐፍ ቅዱስ

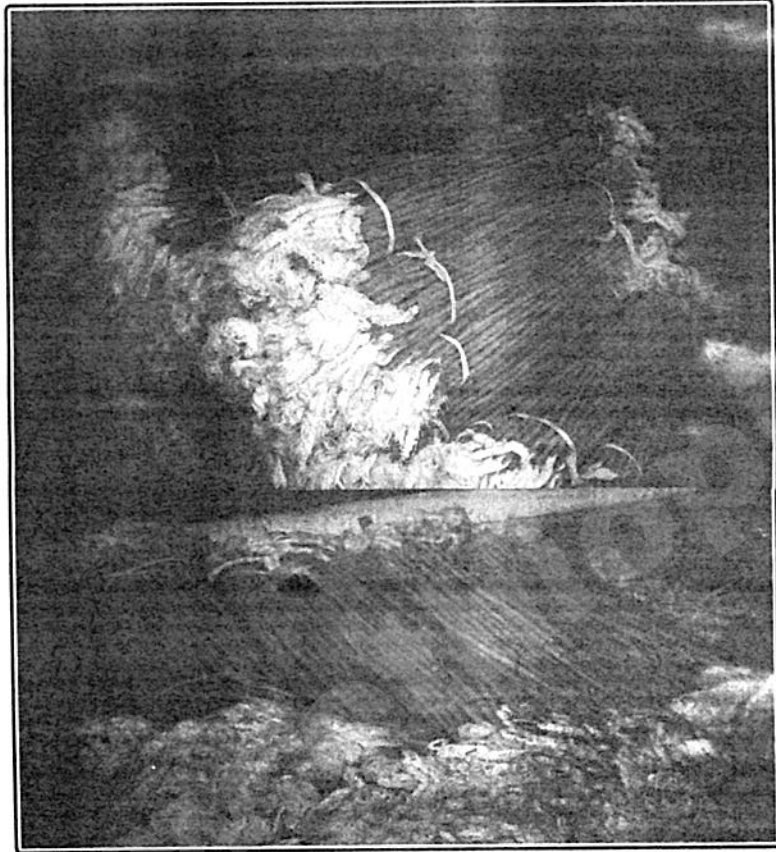
ዘጉ 16፡16-35	ዘሌ.10፡1-2	ዕብ 9፡4
ዘጉ 16፡46	ዘሌ. 16፡12	ራእ 8፡3-5
ዘጉ 16፡39	ዘገ 7፡50	
ዘጉ 4፡14	2ዜና 26፡16-20	

6.ሙዳይ:- መክተቻ ዕቃ በተለይ ለዕጣን /ሙዳይ ዕጣን/ የሚዘጋጀው ከስንደዶ ሲሆን አገልግሎቱ ለዕጣን ማስቀመጫ ነው። በቅዳሴ ጊዜ ከሙዳይ ውስጥ አምስት ቆቆር ዕጣን ይቀመጣል።

ምሥጢሩ:-ሙዳይ የእመቤታችን ምሳሌ ነው። በሙዳይ ውስጥ አምስት ራስ ዕጣን መቀመጡ የአምስቱ ኪዳናት ምሳሌ ነው።
ሀ. የቁርባን አቤል
ለ. የመስዋዕተ ኖህ የሂሩተ አብርሃም
ሐ. የመብክ ይስሐቅ
መ.የተልዕኮ ሙሴ ወከሮንና
ሠ. የመስዋዕተ መልክ ጼዴቅ ናቸው።

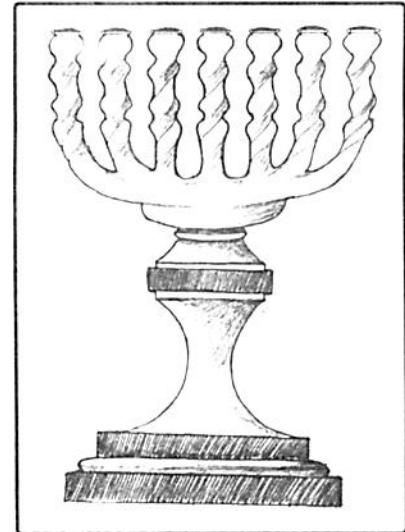

7. ጧፍና ሻማ:- ከሰምና ከራትል የሚዘጋጅ ለብርሃን መስጫ መገልገያ ነው።
 ምሥጢሩ:- ጧፍና ሻማ የመላእክት ምሳሌዎች ናቸው።
 ብርሃኑ የአያሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነው።
 «እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ» ዮሐ 8፡12

8. መቅረዝ /ተቋመ ማህቶት/ ከብረት የሚዘጋጅ በድሮ ጊዜ ከእንጨትና ከቀንድ ይበጃል የመብራት መስቀያ መቅረዝ ወይም ተቋመ ማህቶት ይባላል። ጥዋፍና ሻማ ዘይትም ይበራበታል ዘይት ተጨምሮ የሚበራው ቀንዲል ይባላል።
 በቤተክርስቲያን ብዙ መብራት እንዲበራ ታላላቅ ቅዱሳት መጻሕፍት በሚነበቡበት ጊዜ በጣም ብርሃን እንዲኖር ይረዳል፤ በተለይ ወንጌል ሲነበብ የብርሃኑ መጠን ከፍ ያለ እንዲሆን ታላላቅ /ተወስኗል።
 ምሥጢሩ:- መቅረዝ የአካል ሥጋ ምሳሌ ነው፤
 መብራት የዓይን ሥጋ ምሳሌ ሲሆን፤
 ብርሃኑ የምግባርና ሃይማኖት ምሳሌ ነው። (የዓይን ነፍስ)
 የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

ዘጸ 40፡24	ዘሌ 24፡2-4	ራእ 1፡12-20
ዘጸ 27፡20-21	ዘካ 4፡2	ራእ 11፡4
ዘጸ 25፡31-40	ማቴ 5፡15	

9. መኮሰተሪያ :- ከብረት የሚዘጋጅ የመብራት ጫፍ ማስተካከያ /ሲጎብጥ ማቅኛ/ ክፍ ተቃጥሎ በአንድ በኩል ሲጎብጥ የሚስተካክልበት ነው። ዘጸ 25፥38 ነገ 7፥49

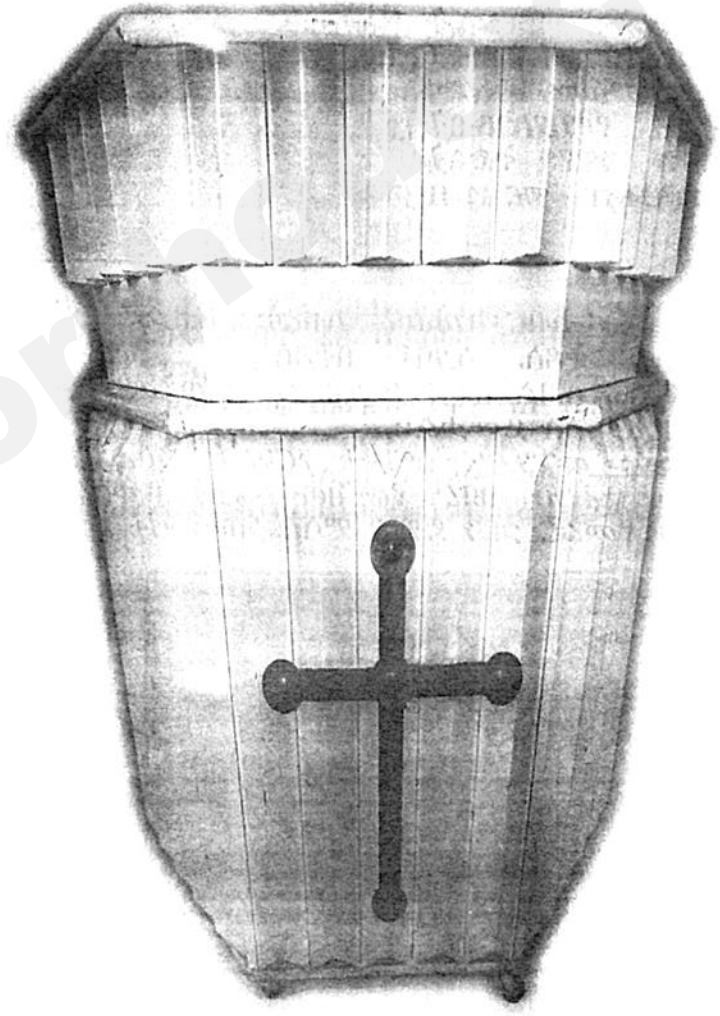
ምሥጢሩ:- መብራት የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ፣ ክፍ የአካል ሥጋ ፣ መኮሰተሪያ የአካል መልክት ፣ መኮሰተሪያ ሲያቀና በወንጌል መዶሻ መምህራንና ሰባኪያን የተሰናከሉትን ሲመልሷቸው ሲያቀርቧቸው።

10 አትሮንስ /መንበረ መጻሕፍት:- ከሰፋ ቆዳ፣ ሽንብቆ፣ ቀርከሃ፣ ጣውላና ብረት ሆኖ ማቆሚያው ከብረት ወይም ከእንጨት ይዘጋጃል።

የመጽሐፍ ማስቀመጫ ሰባኪያን አንባቢያን መጽሐፋቸውን የሚያስቀምጡበት የቤተክርስቲያን ዕቃ ነው።

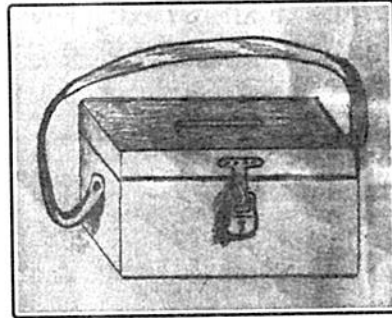
አትሮንስ ሲሰራ ቁመቱ ከፍና ዝቅ እንዲ ተደርጎ ይኸውም ለረጅም ሰው አስረዝሞ እንዲጠቀም አጭር ሰው ደግሞ አሳጥሮ እንዲጠቀም ነው። አብዛኛው ጊዜ ግን በመካከል ሰው ቁመት ተመጥኖ /ራክስድ/ ይሰራል። ይህ በሚሆንበት ጊዜ አጭር ሰው ከሆነና አትሮንስ ከረዘመበት የእጅን እንቅስቃሴ እንዳያግድው ከአትሮንስ ወጣ እያለ ቢሰብክ አሊያም ከፍ ሲያደርገው የሚችል ነገር ላይ በወጣ መልካም ነው። ሰባኪው ረጅም ከሆነ ደግሞ አትሮንስ ከሆዱ ስር እንዳይሆንና ምዕመኑ ትምህርቱን ትተው የሰውየውን ቁመት መርዘም እየተመለከቱ እንዳይዘናጉ ከአትሮንስ ወጣ ብሎ ሲሰብክ ይገባል።

ነገር ግን በቅዳሴ ጊዜ በሚደረግ ሥብከት መምህሩ ከአትሮንስ ፍጽም መውጣት የለበትም/አጭር የሰብከት ዘዴ/ ምሥጢሩ:- አትሮንስ የእመቤታችን ማህፀን ምሳሌ ሲሆን በላዩ ላይ ያለው መጽሐፍ የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነው።

11. መዳዩ ምጽዋት:-

ከብረት ወይም ከእንጨት የሚዘጋጅ የገንዘብ መክተቻ ሳጥን ፤ ምዕመናን አምነ ቸውን የሚያስገቡበት አፈጠባብ ንዋየ ቅድሳት ነው። 2ዜና24፥11 ማር 12፥41

12. ቃጭል:- ከብር፣ ከነሐስና ከብረት ሲዘጋጅ ይችላል፤ አገልግሎቱ ቅዳሴ ሲገባ፣ በቅዳሴ ጊዜ «ባኦ ንዑስ ክርስቲያን...» ሲባል በድርገት ጊዜ /ሥጋ ወይም ሲቀርብ / እና እግዚአታላላ ይመታል።

ምሥጢር:- መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንሰሐ ግቡ ብሎ መጥምቀ የሐንስ በበረሃ የሮክኮው ጨካኝ በመክራው ጊዜ ያስማው የመሬር ኃዘን ድምጽ ምሳሌ ነው። ማቴ 3፥1-2

13. ደወል:- ከጠንካራ ብረት ወይም ብረት መሠል ድንጋይ ይዘጋጃል። አገልግሎቱ ሌሊት ከሰዓታትና ማገልገል በፊት በጾም ቀን ስድስት ሰዓት ሲሆን ተጋብሎ ተብሎ ይደወላል፤ ከቅዳሴ በፊት ምዕመናንን ለማነቃቃት አምስት ጊዜ፣ እግዚአታላላ ይሥራ ሁለት ጊዜ ይደወላል።

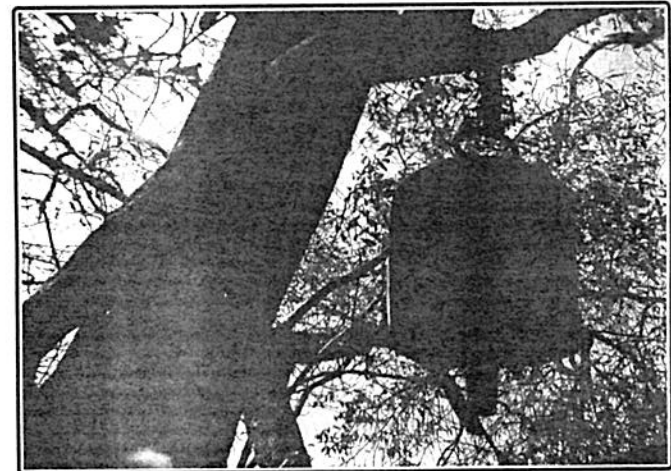
ምሥጢር:- ደወል የቅዳሴን ነቢያት ምሳሌ ነው፤ ኖህ በመርከብ በነበረበት ዘመን ጧት /ነግህ/ ቀን /ቀትር/ እና በምሽት /በሠርክ/ ይደወል ነበር።

በአጠቃቀሙ ያለው ምሥጢር ደግሞ:-

-ከቅዳሴ በፊት አምስት ጊዜ ሲደወል አምስቱ አዕማዶ ምሥጢር ምሳሌ ነው።

-ፍሬ ቅዳሴ ከመጀመሩ በፊት ዲያቆኑ ባኦ ሲል ሦስት ጊዜ መደወል የሥላሴ፤

-እግዚአታላላ ይሥራ ሁለት ጊዜ መደወል ደግሞ የአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ስብከተ ወንጌል በዓለም መዳረስ ምሳሌ ነው።

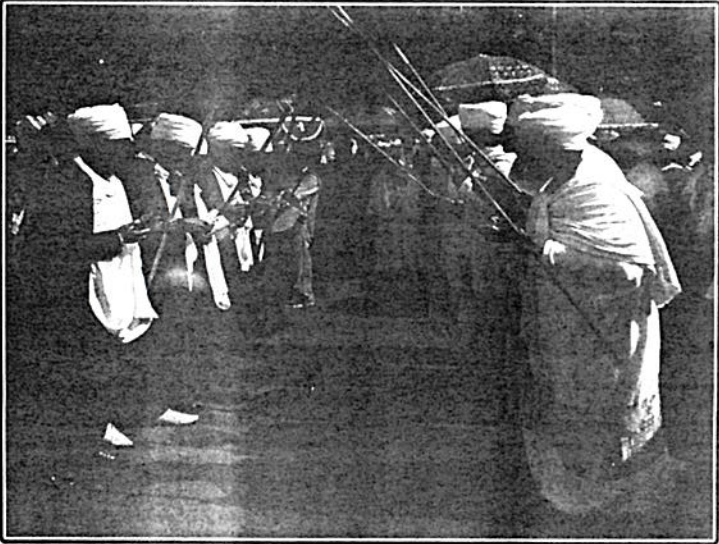
14. መቋሚያ:- ብዙውን ጊዜ ከእንጨት የሚዘጋጅ እንደ ብትር ዘለግ ያለ ከወደ ጫፉ መስቀል ቅርጽ ያለው ነው። በአሁኑ ጊዜ በአብዛኛው የፐ ፊደል ቅርጽ ያለው አሲያም ድብልብ-ል የሆነ ነው፤ ከወደ ጫፉ የሚደረገው ነገር የወርቅ፣ የብር፣ የነሐስ፣ የብረት፣ የቀንድና የእንጨት ሊሆን ይችላል።

አገልግሎቱም መደገፊያ፣ መሞርኮገና መዘመሚያ ነው። ይኸውም ከክበርና ከዐናጽል ጋር እንዲሁም ብቻውን ማህሌት ላይ በዝማጫና በሽብሽባ ያገለግላል።

ምስጢሩ:- መቋሚያ የአዳም ተስፋ እና ከእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ በእዕመስቀል ላይ የተሰቀለው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነው። መቋሚያ ያዕቆብ ትእምርተ መስቀል ያለበት በትር በፊቱ እያቆመ ይሰግድና ይጸልይ የነበረበት ምሳሌ ነው።

ካህናት መቋሚያ በትከሻቸው አድርገው ወዲያና ወዲህ ማለታቸው አይሁድ ጌታን በዕለተ ዓርብ መስቀል አሸክመው ወደ ቀራንዮ መውሰዳቸውና ካህናቱ መቋሚያውን ከዜማ ጋር አስማምተው ከመሬት ላይ መጣልና መደሰታቸው አይሁድ ጌታን «ማነው የመታህ?» እያሉ ተራ በተራ በዘንግ መምታታቸውን ለማስታወስ ነው።

ለላው ደግሞ መቋሚያውን እንደ ማማተብ አድርገው ከትከሻቸው አንሥተው እንደ ማማተብ አድርገው ከትከሻቸው አንሥተው ወደ መሬት ማሳረፋቸው ለላም ሰው መቀበል / መሰብሰብ/ እናም ማስቀመጡ ጌታችን መስቀል ተሸክሞ ወደ ቀራንዮ ሲጓዝ ደክሞት ስለነበር ሳንሰቅለውና የልባችን ሳይደርስ ሕይወቱ ያልፍብናል በማለት መስቀሉን ለሌላ ሰው ማሸክማቸውን ለማስታወስ ነው።

ምዕራፍ አምስት አልባሳት

አልባሳት ማለት በቤተክርስቲያን ውስጥ ካህናት ሊቃውንት የሚለብሱት ነው። እንዲሁም ንዋየ ቅድሳት ባጠቃላይ የሚጎናፀፉባቸው የሚሸራረቡባቸው ናቸው።

ገ. ልብስ ተክህኖ

በጸሎትና በቅዳሴ ጊዜ ካህናት በቤተ መቅደስ ሲገቡ ስለሚለቡት ልብስ ነው።

ዘጸ 31፡10-11

ዘጸ 39፡29

ዘጸ 28፡40-42

ሀ. የቀሳውስት ቀሚስ፡- ቀሚስ የሚለው ቃል ከዐረብኛ የመጣ እንደሆነ ይነገራል ይኸም በጥንት ዘመን አብደላከኒ ቀሚስ የሚባል ነበር በዘመናችን ግን ከማንኛውም ጌጥነት ካለው ጨርቅ ይሠራል።

የሚቀድሱ ካህናት ነጭ ልብስ እንዲለቡት ታዟል፤ የሚቆርቡም ምዕመናን ንጹሕ ነጭ ልብስ እንዲጠቀሙ ይገባቸዋል።

ካህናት ልብስ ተክህኖ ከመልበሳቸው በፊት በጳጳስ እንዲያስባርኩ ጳጳስ ካልኖረ ራሳቸው ባርከው እንዲለቡት ተደንግጓል።

ካህናት የሚለቡት ልብስ ተክህኖ እስከ ተረከባቸው የሚደርስ መሆን አለበት። ከልበሱትና ምናልባት በጣም በ ረዝምባቸው ማውለቅ የለባቸውም በቀበቶ /በዝናር/ መሠብሰብ ይገባቸዋል እንጂ።

ምሥጢሩ፡- ጌታችን መድኃኒታችን አያሱስ ክርስቶስ ከእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ከተወለደ ጊዜ ጀምሮ ሠላሳ ሦስት ዓመት ድረስ የለበሳት ሲያድግ በተአምር አብራ ታድግ የነበረችውን ቀሚስ ያመለክታል።

አይሁድ ጌታችንን ለፍርድ ወደ አደባባይ ሲወስዱት ልዩ ልብስ አልብሰውት ነበር ዛሬም ካህናት የራሳቸውን ልብስ ለብሰው መቀደስ አይችሉም ምክንያቱም ጌታ የራሱን ክልጅነቱ አብራ ያደገችውን ልብስ እንደለበሰ አልተስቀለምና።

ለ. ካባ፡- መደረቢያ ነው፤ ካባ አምስት መንደል /ክልጅ/ እንዲኖረው ታዟል። መንደል /ክልጅ/ ማለት ለምድ ማለት ነው። የለምድ ወራጅ እንደላንቃ እየሆነ ስለሚወርድ ካባላንቃ ተብሏል። አሠራሩም የተለያዩ ቀለማት ካላቸው ጨርቆች ነው። ወይም በመካሊ /ወርቀ ዘቦ/ ሊሠራ ይችላል።

ምሥጢሩ፡- አምስቱ ለምድ በአምስቱ አዕማድ ምሥጢር ነው።

ሐ. የቁስ ሞጣሕት፡- ቀሳውስት ባንገታቸው አጥልቀው ቀሚሱ ላይ የሚደርሱት ራት ለሬት የሚወርድ ልብስ ነው። የሚዘጋጅበትም ጨርቅ ቀሚሱ ከተዘጋጀበት ዓይነት ይሆናል።

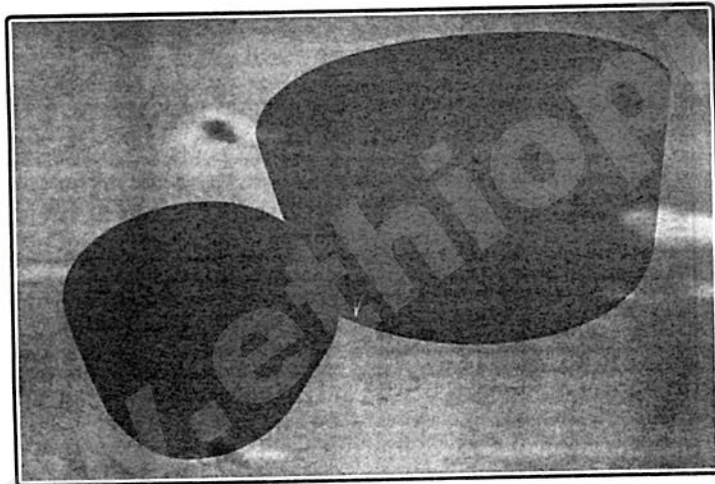
ምሥጢሩ፡- ሞጣሕት የጥናተ ቅዱሳን ምልክት ነው። -መርዘመ- ከሬት ለሬት ረጅም መንገድ ይጠብቅሃል አሁን ካሳለፍከው ገና የምታሳልፈው ይረዝማል ለማለት ነው።

መ. ቆብ፡- መካከላትና በሕግ ያሉ ቀሳውስት ቆብ እያደረጉ ይቀድሳሉ እንዲሁም በማንኛውም አገልግሎት ከጭንቅላታቸው አይጠፋም፤ የመቀደሻው ግን የተለየ አክሊል የመስለ ነው። መሪታታዎች ጥምጥም የደርጋሉ።

ምሥጢሩ፡- በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራስ ላይ አይሁድ የደፉት የሾህ አክሊል ምሳሌ ነው።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

ዘጸ 28፡40 ዘጸ 8፡9 ዘጸ 29፡6

ሠ. ጥምጥም /ሰበን ወይም በፍታ/፡- ሰበን የራስ ልብስ፣ ጌጥ፣ ሽልማት ፣ ጥምጥም ማለት ነው።

/መጽሐፈ ሰዋስው ወግሥ መመዝገብ ቃላት ሐዲስ/ «ንጹህ ጥምጥም በራሱ ላይ አድርጎ አለ»

ዘካ3፡5

ምሥጢሩ፡- ቅዱስ ቶማስ ከህንድ ወደ ኢየሩሳሌም በደመና ሲጓዝ እምቤታችን ስታርግ በማየቱ ለሐዋርያት እንዲመስክር መግነዟ /ሰበኗ/ ሰጠችው እርሱም ለሐዋርያት አካራላቸው። - የእመቤታችን ምሳሌ ነው።

ረ. ማክበሪያ፡- ታቦት ማክበሪያ /ታቦት መሸከሚያ/ ለታቦት ክብር በራስ ላይ አስቀድመው የሚያኖሩት ነው።

ሰ. ፈረጂያ፡- ከመልክ መልካም ጨርቅ የሚዘጋጅ እጅጌ ሠፊ፣ የጳጳስ ቀሚስ ነው።

ምሥጢሩ፡- ቀሚሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ለብሶት የነበረው ሲሆን እጅጌው ሰፊ ፈረጂያ የእጅጌው መስፋት ብዙ መክሊት መቀበላቸውን ያመለክታል።

ሸ. የዲያቆን ቀሚስ፡- ከላይ የቀሳውስት ቀሚስ በሚል ርዕስ ከተጠቀሰው ጋር ተመሳሳይ ስለሆነ እንደገና መድገም አያስፈልገውም።

ቀ. ለምድ:- በጥንት ዘመን ለምድ ለብቻ ይሠራ ነበር፤ አሁን ግን ለምድ ከቀሚስ ጋር አብሮ ይሰራል። ስለ ለምድ ከላይ ካባ በሚለው ንዑስ ርዕስ ውስጥ ስለተጠቀሰ ወደ ኋላ መለስ ብሎ መመልከት ይሻላል።

ቢ. የዲያቆን ሞጣሕት:- ሞጣሕት በቀሚስ ላይ የሚጠለቅ ሆኖ በአሁኑ ዘመን ከሁሉ ቦታ የተለመደ አይደለም፤ ነገር ግን አልፎ አልፎ የሚጠቀሙ እንዳሉ እንዳንድ ፀሐፍት ይጠቁማሉ። ሞጣሕት በሚጠቀሙ ጊዜ ዋናው ዲያቆን ከረዳቱ ለመለየት የመስቀል ቅርጽ ያለበት ጨርቅ /ቀሚስ/ ሙሉ ዲያቆን የቀኝ እጁን አውጥቶ ያጣፋዋል፤ ረዳት ዲያቆን ግን ሳያጣፋው እንዲሁ ያደርጋል። ሙሉ ያለመሆኑን ለማመልከት ነው።

ተ. አክሊል:- ከመልካም ጨርቅ የሚሰፉ ክብና መሐሉ ላይ መስቀል ያለበት ሆኖ ይዘጋጃል።

«ሃይማኖቱን ጠብቄያለሁ መልካሙን ገደል ተጋድያለሁ የድል አክሊል ይጠብቀኛል»2ኛ ጢሞ 4፡7-8
በታላላቅ አድባራትና ገዳማት ዲያቆኑ አክሊል ያደርጋል። በአሁኑ ዘመን አልፎ አልፎ አክሊል የመሰለ እንደቀሱ ቆብ አድርጎ ይቀድሳል።

ምሥጢር:- ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዕለተ ዓርብ አይሁድ በራሱ ላይ የደፉበት የሾህ አክሊል ምሳሌ ነው።

ልብስ ተክህኖ ባጠቃላይ በክብርና በንጽህና በቤተክርስቲያ ዕቃ ቤት ሊቀመጥ ይገባል። ከዚህ ውጭ በተፈለገ ቦታ ሊቀመጥ አልተፈቀደም።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

ዘጸ 29፡6	መዝ 20፡3	ማቴ 27፡29	1ኛሙ 22፡18	ዘጸ 28፡40-42
ዘሌ 8፡9	ሰቆ 5፡16	2ጢሞ 4፡8	ማር 15፡17	ዘጸ 39፡29
ዘካ 6፡11	ራእ 2፡10-11	መሳ 14፡12	ማቴ 34	
ዘጸ 28፡3-39	ዘጸ 31፡10-11	ሕዝ 44፡17-19	ምሳ 31፡22	

2. ልብስ ታቦት

ከመልካ መልካም ጨርቅ የሚዘጋጅ ጌጥና ዘርፍ የተበጀለት ነው። ታቦት የሚከብርበትና የሚጎናጸፈው ነው።

ሀ. መጎናጸፊያ፡-መንበሩ የሚለብሰው ሆኖ ታቦት በክብር ረ በዓል ጊዜ ሲወጣ የሚጎናጸፈው ነው።

ለ. ቀጸላ፡- ታቦቱ መጎናጸፊያውን ከተጎናጸፈ /ከለበሰ/ በኋላ ከላይ የሚደረብ ባለጌጥ ዘርፈ ልብስ ነው።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

1ኛነገ 21+38-41 ኢሳ 3+19 ራእ 12+3 ባሮ 5+2

3. መጋረጃ /መንጠላዕት/

ከጥሩ ጨርቅ መልክኛ ሆኖ ተዘጋጅቶ በሃሰቱም የመቅደስ በር የሚደረገው መጋረጃዎች ናቸው። አገልግሎቱም ለመቅደሱ ክብር የሚሰጡ ናቸው።

አጠቃቀሙ፡-በቅዳሱ ጊዜ መሥዋዕቱን ከቤተሉኩም ወደ መቅደስ ይዘው ከገቡ በኋላ ይዘጋል፤ አሐዱ አብ እንደተባለ ዲያቆን ስግዱ ብሎ ከፍትሐት ዘወልድ አስቀድሞ ይከፈታል እንደኛው ዲያቆን «ይህን የካህኑን ቃል ያቃላል የሳቀና የተነጋገረ . . . » ሲል ይዘጋል፤ ሁለተኛው ዲያቆን «መኪንንት ሆይ በርቻችሁን ክፈቱ» ሲል ይከፍታል፤ ዲያቆን «በንሰሐ ውስጥ ያላችሁ ራሳችሁን ዝቅ ዝቅ አድርጉ» ብሎ ከዚያም «ለጸሎት ተነሡ» ካለ በኋላ ካህኑ «ሰላም ለሁላችሁ ይሁን» እንዳለ ይዘጋል።

«ጸልዩ በእንቲእኑ» ለማለት ሲወጣ ይከፈታል ካህኑ «ኅዳሬ ነፍሱ...» የሚለውን ጸሎት ሲጨርስ ይዘጋል ዲያቆን «አድንኑ» ከማለቱ በፊት ይከፈታል።

ምሥጢሩ፡- መጋረጃ የከፋቤል ምሳሌ ነው። መጋረጃ ለሁለት የተከፈለ መሆኑ ጌታ በተሰቀለ ጊዜ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ለሁለት ከላይ እስከታች የተከፈለበት ምሳሌ ነው። /የሥጋና የነፍስ ምሳሌ ነው።/

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

ዘጸ 26+7-10 ዘጸ 38+9-20 ዕብ 6+19
ዘጸ 26+31-34 ማቲ 27+51 ዕብ 10+20
ዘጸ 36+35-38 የሐ ሥራ 10+11 የሐ ሥራ 11+5

4. ምንጣፍ

ልብስ ከሚዘጋጅበት ክርና ሸማ የሚዘጋጅ የወለል ላይ ልብስ ወይም ለተከረው ነገር መረገጫና መረማመጃ ነው። ለወንበርም ምንጫፍ ይዘጋጃል።

ለወለልና ለመቀመጫ የሚዘጋጀው ምንጣፍ ምንም ዓይነት ሥዕል ሊኖረው አይገባም። ምናልባት የንዋየ ቅድሳት ሥዕል ወይም የቅዱሳን ጻድቃን ሥዕል ቢኖረው በግድግዳ ላይ አድርጎ በክብር ማስቀመጥ እንጂ በወለል ላይ እንዲረገጥ መሆን የለበትም። ከዚህ ውጭ ልሙጥ ምንጣፍ በወለል መቀመጫ ላይ ሊደረግ ይችላል።

ምሥጢሩ፡- በሆሳዕና ዕለት ጌታችን መድኃኒታችን አያሱስ ክርስቶስ በአህያና በአህያ ውርንጫ ተቀምጦ ሲሔድ የዘንባባ ዝንጣፊና የለበሱትን ልብስ ለክብሩ ሲሉ ያነጠፉትን ለማስታወስ ነው።

ሌላው ደግሞ፡-

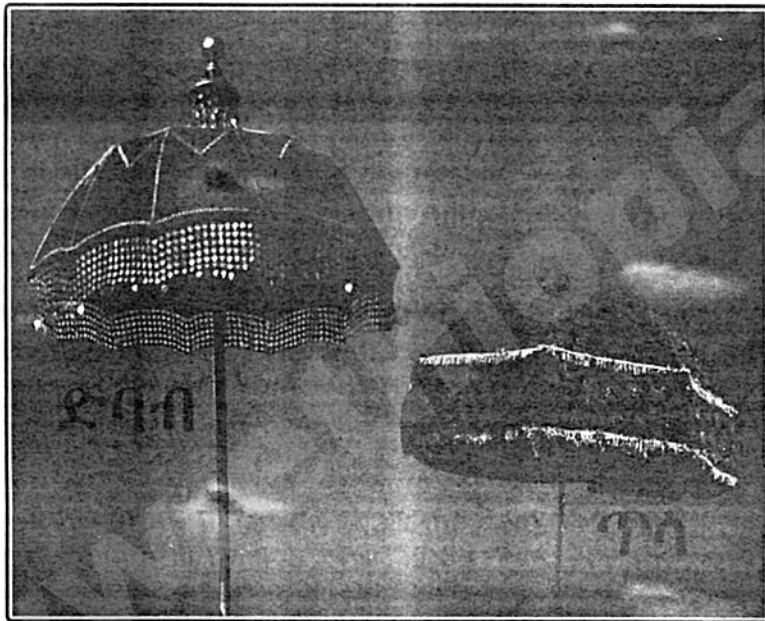
እግዚአብሔር እስራኤላውያንን እንቅፋትና እሾህ እንዳያገኛቸው የብርሃን ደመና አንጥፎ መምራቱ ሚያስታውሰን ነው።

5.ደባብና ጥላ /ጸላል/

ዘንጉ ከወርቅ ከብርና ከብረት ከእንጨት ለሠራ ይችላል ጨርቁ ከክበረ ነገር ሆኖ ወርቃማ ቀለም ያለው መርገፋ የወርቅ ወይም የብር የሚዘረጋ /ሚወጠር/ ነው። ተ ሕዋሲያንንም ይከላከላል።

ታቦት በሚከብርበት ጊዜ ጥላ ይዘረጋል። በቅዳሴ ጊዜ ጥላ አገልግሎት አለው። ይኸውም ወንጌል ሲነበብ ቅዱስ ቁርባን ከቤተሰብም ሲመጣ መስቀሉን ይዘው ለማዕጠንት ሲወጡ በአጠቃላይ ክቡር የሆነ ነገር የሚጠለልበት ነው።

ምሥጢሩ:- ሙሴ የኪዳነን ታቦት ሲቀበል የጋረደው ደመና ምሳሌ ነው።

6. ግምጃ

ከልዩ ልዩ ሐርና ወርቅ ዘበ የሚሠራ ወይም የሚቀለም ልብስ /በፍታ/ አገልግሎቱ ለቅዱሳት መጻሕፍት መሸፈኛና ለሌሎች ንዋያት ቅድሳት ልብስ ያገለግላል፤ ባሕሪ ለመጠፋ ይሄው ግምጃ መጋረጃ ይሆናል።

« ለራስዎም ግብረ መርፌ ስጋጃ ትሠራለች ጥሩ በፍታና ቀይ ግምጃ ትለብሳለች» ምሳ 31፥22

7. ማህደር

ከቆዳ የሚሠራ የቅዱሳት መጻሕፍት መክተቻ፣ ማኖሪያ፣ ማሳደሪያ ነው፤ ሲዘጋጅ አጠቃላይ ሽፋኑና ማንገቻው ከቆዳ መሆን አለበት። ቢቻል መስፊያውም የቆዳ ገመድ ቢሆን መልካም ነው። ካልሆነ በጅማት ይሠራል።

ምሥጢሩ:- ማህደር የእመቤታችን ምሳሌ ነው።

ምዕራፍ ስድስት

ዜማ ዕቃዎች

የዜማ ዕቃዎች የሚባሉትን ከመዘርዘራትን በፊት ስለዚህ ቃል /የዜማ ዕቃዎች/ ሙሉ ትርጉምና ፍቺ እንዲሁም አገልግሎት እንመለከታለን፡-

ዜማ ማለት ስልት ያለው ጨኸት ማለት ሲሆን ድምጽ እና የሠዎች ዜማ በ 3 ይመደባል ግዕዝ ዕዝልና አራራይ የዜማ ዕቃዎች ማለት በስልት የሚዘገምባቸው ዕቃዎች በገና፣ ከበሮ ፣ መሠንቆ፣ ጸናጽልና ሌሎችም አሉ። ዳዊትና ሌሎች ነገሥታት በእግዚአብሔር ቤት እንዲያመሠግኑበት ሆነ /1ኛ ዜና 6፡31-32 2ዜና 29፡25-26 ነህ 12፡46

ዳዊት ብዙ መዘምራንን በዜማ ዕቃ እግዚአብሔርን እንዲያመሰግኑ አዘጋጀ ዘክ 15፡16

በአዲስ ኪዳን ካህናትና ምዕመናን በከበሮ በጸናጽል እንዲዘምሩ ቅዱስ ያሬድ አሳይቷል።

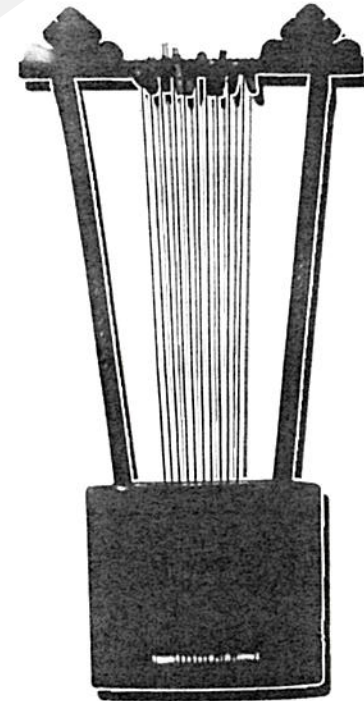
የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

ዘክ 6፡31	ኢሳ 6፡20	1ኛመ. 16፡16-23
ነህ 12፡46	2ዜና 5፡12	ዘክ 13፡8
ዘጸ 15፡20-21	መዝ 149፡3	ኤፌ. 5፡19
2ዜና 29፡25-26	1ኛመ. 18፡6	ቆላ 3፡16
መዝ 150፡6	2ኛመ. 6፡5	ዘፍ 31፡27
ዘክ 15፡16	መዝ 91፡3	1ቆሮ 14፡26
	መዝ 32፡2	ዕዝ 2፡65

የዜማ ዕቃዎች በሦስት ይከፈላሉ

ዘማሪው በእጁ የሚከረከራቸው ወይም በመከርከሪያ የሚመታው በገናና መሰንቆ። የሚነፋ የዜማ ዕቃዎች መለከት እምቢልታ ዋሽንት። ዕቃዎቹ እርስ በርስ ማማታትና በእጅ በመምታት የሚጠቀምባቸው የዜማ ዕቃዎች ከበሮ፣ አታሞ ነጋሪትና ጸናጽል ናቸው።

1. በገና፡- ከእንጨት የሚዘጋጅ ሆኖ ክፍ ከጅማት ይበጃል። አሥር አውታር ያለው በገና ይባላል፤ ይህም ዓቢይ የዜማ ዕቃ ነው። በገና ሲዘጋጅ ቁመቱ የረዘመ ሆዱ የሰፋ መሆን ይኖርበታል።

ምስጢር:- በገና የእመቤታችን ምሳሌ ነው፤
 -ለዛው የእመቤታችን ምልጃዋና ፍቅሯ ነው፤
 -አሥር አውታር የአሥርቱ ቃላት ኦሪት ምሳሌ ነው፤
 -ግራና ቀኝ ያሉት ሁለት ዓምዶች የፍቅረ ቤጽና የፍቅረ ረ እግዚአብሔር ምሳሌዎች ናቸው።
 በተጨማሪም ሁለቱ ዓምዶች በብሉይና በሐዲስ ይመሰላሉ።
 -ከእንጨት መሠራቱ ገታችን በእንጨት መስቀል መስቀሉን
 -የበገና ትልቅና ግዙፍነት እግዚአብሔር በሁሉ ቦታ የሞላ
 /ምሉዕ በክሰሐ/ መሆኑን ያመለክታል።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

ዘፍ 31÷27	ዳን 3÷15	ራእ 5÷8	ዳን 3÷10	መዝ 150÷3
ዘፍ 4÷21	2ሳሙ 6÷5	ራእ 14÷2	መዝ 32÷2	
2ዜና 29÷25	1ሳሙ 16÷16-23	2ዜና 5÷12	ዘፍ 15÷21	
አሳ 5÷12	2ዜና 20÷28	ሰቆ 5÷14	መዝ 91÷3	
ዘፍ 13÷8	ሢራ 40÷21	ዘፍ 15÷16	ዳን 3÷5	

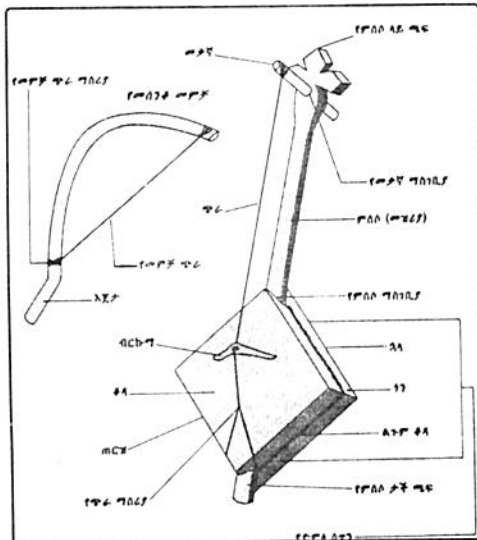
2. መሰንቆ:- መሰንቆ አንድ ምስሶና አንድ ክር ያለው የዜማ ዕቃ ነው። ክሩ ከራረስ ጭራ ይዘጋጃል በአንድነት የሚወጠረው ክር ብዛቱ ቢያንስ አርባ ቢበዛ ሰማንያ ይሆናል። ለእግዚአብሔር ክብር ይዘመርበታል።

ምስጢር:- መሰንቆ የእመቤታችን ምሳሌ ነው።
 -አንድ ምስሶ መኖሩ ሃይማኖት አንድ መሆኗን ፤
 -ክሩ አንድ ወራጅ መሆኑ አንዳት ጥምቀት ፤
 -የክሩ ጥቅል ብዛት ቢያንስ አርባ መሆኑ ወንዶች በተወለዱ በአርባ ቀናቸው ጥምቀት ማግኘታቸው፤ ቢበዛ ሰማንያ መሆኑ ሴቶች በተወለዱ በሰማንያ ቀናቸው ጥምቀት ማግኘታቸውን ነው።
 -ክሩ ዕጣን እየተቀባ ይዘመርበታል፤ ይህም ዕጣን የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ሲሆን ክሩ የጥምቀት ሆኖ በመጠመቅ መንፈስ ቅዱስ እንደሚገኝ ያመለክታል።
 -መሰንቆ አምስት ያህል መስቀል ይታይበታል

- ሀ. የምስሶ አናት ላይ
- ለ. መቃኛው ከምስሶ ጋር ሲተያይ
- ሐ. የመሰንቆ ሳጥን ቅርጽ
- መ. የክር መወጠሪያ በርኩማ ከክር ጋር ተመሳቅሎ ሲታይ
- ሠ. መክርክሪያው በመሰንቆ ክር ጋር እልፎ ሲከረከር፤ አምስት መስቀል መታየቱ አምስቱ ቅንዋቱ መስቀል ያስታውሰናል።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

2ዜና 29÷25	መዝ 32÷2	ዳን 3÷5
መዝ 91÷3	ዳን 3÷10	መዝ 150÷3
ዳን 3÷15	መዝ 149÷3	ዘፍ 15÷16
ሢራ 40÷21	2ዜና 5÷12	2ዜና 20÷28
ዘፍ 13÷8	2ሳሙ 6÷5	አሳ 5÷12

3. እምቢልታ:- ከቀርከሃና ከቱቦ መሠል ነገር የሚዘጋጅ የዜማ ዕቃ ነው። እንደዋሽንት የመሰለ ሆኖ በመጠን ትልቅ የሆነ ሲሆን ታቦት ሲጠጣ /ሲከብር/ ይዘመርበታል፤ እንዲሁም ነገሥታት ግብር ሲያገቡ የሚያስነፋት፤ ዳዊትም መዝሙር በእምቢልታ ይዘምር ነበር።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

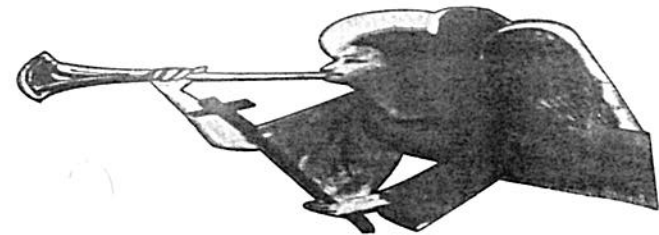
መዝ 150÷4 ዳን 3÷15 ማቴ 9÷23 አ.ያ.ብ 30÷31
 ዘኔና 15÷28 አ.ላ 5÷12 ዳን 3÷10 አ.ያ.ብ 21÷12 ዳን 3÷5

4. መለከት:- ከከብት ቀንድ ከብረትና ከሌላም ብረት ነክ ነገር ሲሠራ ይችላል። ለአዋጅ መንገራያና ለመዝሙር ያገለግላል። መለከት ብዙውን ጊዜ ከቀንድ ይሠራል።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

2ሳሙ. 6÷15 ዘኔ. 10÷1-10 2ዜና 20÷28 ዳን 3÷15
 ዘኔና 15÷28 2ዜና 5÷12-13 ማቴ 24÷31 ዳን 3÷10
 ዘፍ 4÷21 ዳን 3÷5 አ.ያ.ሱ 6÷20

5. ዋሽንት:- ከሸንቦቆ ወይም ከቀጭን ተርከሃ ከብረትም ሲሠራ የሚችል የዜማ ዕቃ ነው። ዋሽንት አራት ቀዳዳዎች አሉት።

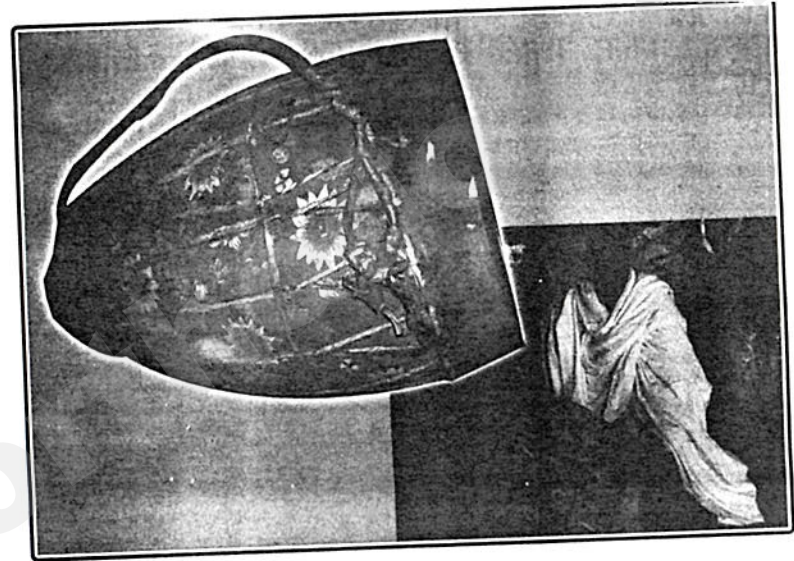
ምሥጢሩ :- አራት ቀዳዳዎች በአራቱ ወንጌላዊያን ማቴዎስ፣ ማርቆስ፣ ሉቃስ፣ ዮሐንስ ይመሰላሉ። ዳን3=5 ዳን3=10 ዳን 3=15

6. ክብር:- ከእንጨት ተዘጋጅቶ በጠፍርና በቆዳ የሚለጎም /ንዋየ ማህሌት/ ነው። ለክብረ በዓል በበዓል ንግሥ ዕለት ለእግዚአብሔር ክብር የሚመታ የሚዘመርበት ነው።

ምሥጢሩ:- አፋ ሁለት ነው፤ ሰፊና ጠባብ። ሰፊው ምሉዕ በክላሄ /እግዚአብሔር በሁሉ ሙሉ መሆኑን/ ጠባብ ደግሞ ወልድ በአጭር ቁመት በጠባብ ደረት መወሰንን የሚያመለክት ነው።

- ክብር በጌታችን በአያሱስ ክርስቶስ ይመሠላል፤
- እንጨቱ ከቆዳ ጋር የተሰጎመበት ጠፍር ጌታችን አይሁድ ስድስት ሺህ ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት ጊዜ በጅራፍ ሲገርፉት በገላው ላይ ይታይ የነበረው ሰንበር ይመሰላል።
- ክብርውን የሚሸከሙበት ገመድ የተገረፈበት ጅራፍ ምሳሌ ነው።
- ክብር የሚለብሰው ሱቲ ጌታችን የለበሰው ቀይ ግምጃ ምሳሌ ነው።

የክብር አመታት ምሥጢር

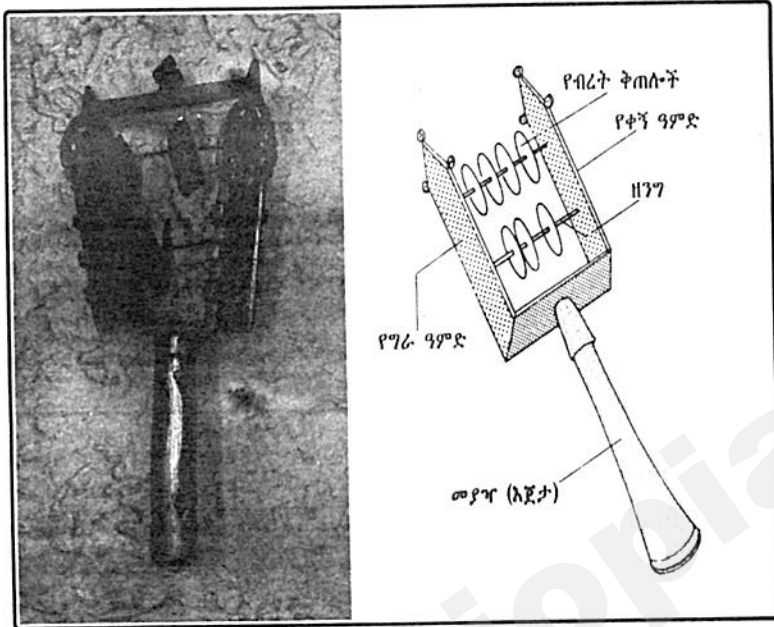
መጀመሪያ ክብር ተቀምጦ ነው የሚመታው፤ ሲመታም ቀስ በቀስ እየተባለ ነው። በመሬት መመታቱ ጌታችንን አይሁድ በመሬት እየጎተቱ መምታታቸውን በግራና በቀኝ ሲመታ/ክፍሉ በግራ ቀሪው በቀኝ ከወዳያ ሲመታ ወዳህ ሲያዘነብል ከወዳያ ያለው ሲመታ የነበረውን ለማስታወስ ነው።

-ክብር በትከሻ ተደርጎ ሲመታ ከወደቀበት አንሥተው እንደመቱት። በመጨረሻም በፍጥነት ሲመታ ጌታችን ሊሰቀል ሲታረብ በፍጥነት መምታታቸውን ያስታውሰናል።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ

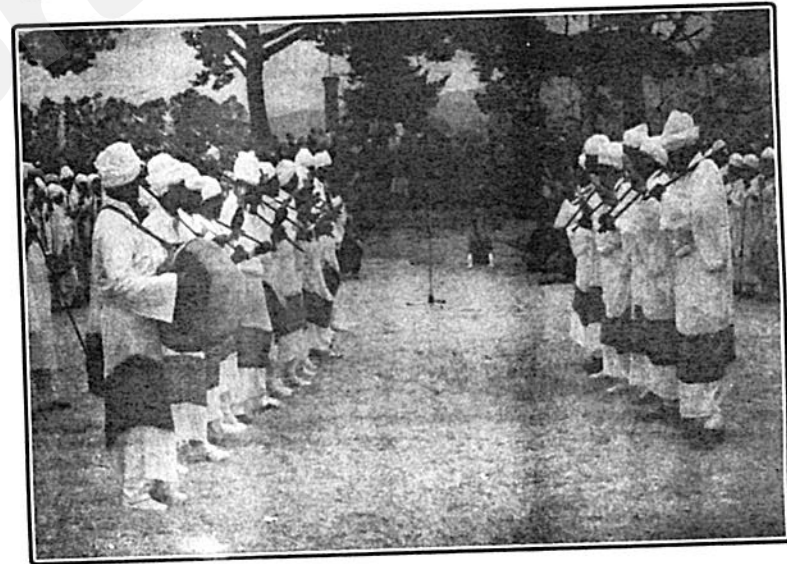
መዝ 150+4	1ሳሙ 18+6	ዘፍ 31+27
ዘጸ 15+20-21	2ሳሙ 6+5	ኢሳ 5+12
መዝ 149+3	ዘካር 13+8	

7.ጸናጽል:-ክብርና ከነሐስ ክሉላም ብረት የሚሰራ። እንዲሁም የብረት ቅጠል ይደረግበታል አገልግሎቱም ለእግዚአብሔር ክብር ይዘመርበታል፤ ጸናጽል ከክብር ጋር አብሮ የሚሄድ የዜማ ዕቃ ነው።

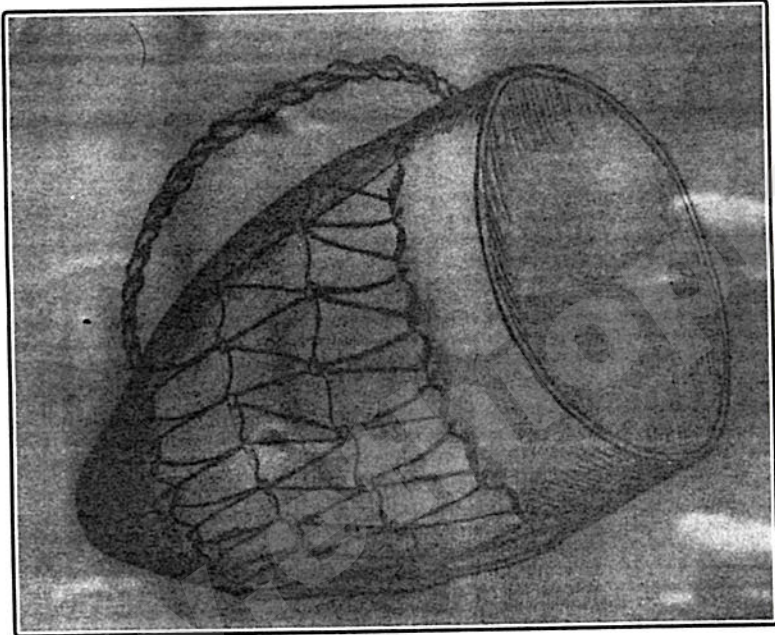
ምስጢር:- በግራና ቀኝ ያለው ዓምድ የብሉይና የሐዲስ ምሳሌ.
 -በሁለቱ ዓምዶች መሐል ያሉት ሁለቱ ቀጫጭን ዘንጎች ያዕቆብ በፍኖተ ሎዛ መላእክት ሲወጡባት ሲወርዱባት ያያት መሠላል ምሳሌ ሆኖ።
 -በዘንጎቹ ላይ ያሉት የብረት ቅጠሎች ያዕቆብ በፍኖተ ሎዛ በመሠላል ላይ ሲወጡ ሲወርዱ ያያቸው መላእክት ምሳሌ ነው።

በሌላም በኩል የብረት ቅጠሎቹ ብዛት ቢያንስ አምስት ቢበዛ ሰባት ይሆናል። አምስት ሲሆን የአምስቱ አዕማደ ምስጢር ሰባት ቢሆን ደግሞ በሰባቱ ስማያት።
 -የብረት ቅጠሎቹ በመጀመሪያ ዘንግ ላይ ሁለት ይሆናሉ፤ ይህም ወልድ ሁለት ልደት ቅድመዓለም ያለ እናት ከአብና -ኋላም አዳምን ለማዳን ያለ አባት ከትድስት ድንገል ማርያም መወለዱን ፤
 -በሁለተኛ ዘንግ ላይ ሦስት ሲሆኑ በአብ በወልድ በመንገድ ቅዱስ ይመሰላል።
 -ደምጹ ያማረና መልካም መሆኑ በመላዕክት ዜማ ይመሰላል።
 -ወዲያና ወዲህ መባሉ የጌታችን በአይሁድ መንገላታት ምሳሌ ነው።

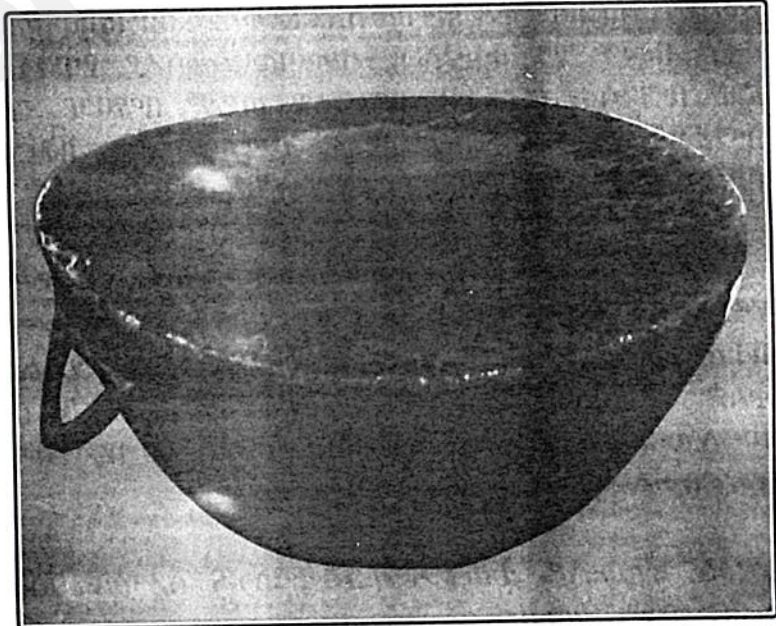

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ			
2ዜና 29፥25	2ዜና 512	1ቆሮ 13፥1-2	
መዝ 150፥5	2ሳሙ 6፥5	ዘኔና 13፥8	ዘኔና 15፥16

8. አታሞ:- ከእንጨትና ከቆዳ የሚዘጋጅ እንደ ከበሮና ነጋሪት በእጅ የሚመታ ባለ አንድ አፍ የዜማ ዕቃ ነው። ይህ የዜማ ዕቃ በዚህ ዘመን ተጠቃሚ የለውም። «እንዲህም ሆነ ዳዊት ፍልስጥኤማዊውን ገድሎ በተመለሰ ጊዜ እየዘመሩና እየዘፈኑ እልልም እያሉ ከበሮና አታሞ ይዘው ንጉሠን ሳኦልን ሲቀበሉ ሲቶች ከእሥራኤል ከተሞች ሁሉ ወጡ» 1ኛ ሳሙ 18፥6
 «እነሆም የሱሎ ሲቶች ልጆች አታሞ ይዘው ለዘፈን ሲወጡ ከወይኑ ስፍራ ወጡ» መሳ 21፥21

9. ነጋሪት:- ከእንጨትና ከቆዳ የሚሠራ ባለ አንድ አፍ የዜማ ዕቃ ነው። ይህ የዜማ ዕቃ ከአታሞ ጋር ይመሳሰላል አገልግሎቱ መልእክት ለማስተላለፍና ለክብረት በዓል ማድመቂያ ነው።
 «ዳዊትና የእስራኤልም ቤት ሁሉ በቅኔና በበገና በመሰንቆም በከበሮም በነጋሪትና በጸናጽል በእግዚአብሔር ፊት በሙሉ ኃይላቸው ይጫወቱ ነበር» 2ኛ ሳሙ 6፥5
 «በዳግም ምጽአት ነጋሪቶችን መድኃኒቶችን እያሱስ ክርስቶስ ለፍርድ ሲመጣ የሚመታ» ዮሐንስ ራእይ
ምሥጢሩ:- የነጋሪት ድምጽ የክርስቶስን ዳግም ምጽአት ያሳስባል።

ምዕራፍ ሰባት ቅዱሳት ሥዕላት

ቅዱሳት ሥዕላት የቤተክርስቲያን ንዋየ ቅድሳት ናቸው። ቅዱሳት ሥዕላት የሚባሉት የቅድስት ሥላሴ፣ ጌታችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፣ የእመቤታችን ቅዱስት ድንግል ማርያም፣ የቅዱሳን መላዕክት፣ የነቢያትና ሐዋርያት የጸድቃንና ሰማእታት ሥዕላት ናቸው።

የቅዱሳን ሥዕላት በጥንት ዘመን የሚያዘጋጁት ድንጋይና እንጨት ጠርበው ቆዳ ፍቀው ከአፈር ቀለም በጥብጠው ነበር በዚህ ዘመን ግን ቴክኖሎጂ ባመጣው መሰረት የጥንቶችን ፎቶ በማንሳት ፎቶ ኮፒ በማድረግ ወይም በማባገጥ ማሸን በማራባት ነው። እንዲሁም በዘመኑ ሠዓሊያን በሽራ በቆርቆር በክርታስና በመሳሰሉት እየተሳሉ ይቀርባሉ።

የቅዱሳንን ሥዕል ለመሳል ወይም ለማሳል በቅድሚያ የሚሳልበት ነገር ቢመረጥ መልካም ነው። ይኼውም ሥዕሉ በተለያዩ ምክንያቶች እንዳይፈዘና እንዳይለቅ የሚሳልበት ቀለም ጥራቱን የጠበቀና መሳያው ጠንካራ መሆን፤ እንዲሁም ሠዓሊው ልዩ ዕውቀት /በቤተክርስቲያን የታነጸ/ መሆን ይኖርበታል።

ሥዕሉ ከትውልዱ ትውልዱ እንዲተላለፍና ለሥዕሉ ባለቤት ክብር ጭምር ነው።

የቅዱሳት ሥዕላት አጠቃቀም

የቅዱሳንን ሥዕል በክብር ማስቀመጥ ቅዱሳኑን ማክበር ነውና በአንድ ቤተክርስቲያን ውስጥ ሊኖር የሚገባው ሥዕል የሥላሴ የኢየሱስ ክርስቶስ የእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያምና ጸላቱ የተቀረጸት መልእክ ወይም ጸድቅ ሥዕል ነው። የሚቻል ከሆነ ግን ማንኛውም ቅዱሳት ሥዕላት ቢኖሩ መልካም ነው።

በቤተክርስቲያን ዙሪያ ግድግዳ ላይ የሚሰቀሉት የሚለጠፉት ወይም የሚሳሉት ቅዱሳት ሥዕላት አገልግሎታቸው ምዕመናንም ሆኑ ቀሳውስትና ዲያቆናት በሥዕሉ ፊት ሆነው ወደ ፈጣሪ ጸሎትና ተማዕኖ ማቅረቢያ ነው።

ከሥዕል ፊት ሆኖ መጸለይ ለሥዕሉ ባለቤት ለምሳሌ የጌታ ሥዕል ከሆነ ለጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፣ የእመቤታችን ከሆነም ለእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም፣ የመላእክት አሊያም የጸድቃን ከሆነም ለመላእክቱ ወይም ጸድቃኑ ክብር ነው።

ይሆንልኛል ይደረግልኛል ብሎ በንጹህ ህሊና በቅን ልቦና ቢጸልይ ይሆንለታል ይደረግለታል።

በመኖሪያ ቤታችን ቅዱሳት ሥዕላትን ስናስቀምጥ ከፍተኛ ጥንቃቄ ልናደርግ ይገባል፤ ይኼውም የምንሰቅልበት ቦታ ከቆሻሻ የጸዳ ክፍሉ /ቤቱ/ ጸያፍ ነገር የማይሰራበት መሆን አለበት።

ቅዱሳት ሥዕላት በየጊዜው ዕጣን ልናጤስባቸው ይገባል። የቤተሰብ እና የግል ጸሎት በምናደርግ ጊዜም በሥዕሉ ፊት ሆነን ልንጸልይ ይገባል።

ሌላው ደግሞ ከቅዱሳት ሥዕላት አጠገብ አለማዊ ወይም የማይስማማ (መጥፎ፣ መልዕክት የሚያስተላልፍ ሥዕል) ማኖር አይገባም።

ለዚህ ርዕስ በቂ የሆነ ትምህርት ለማግኘት «ቅዱሳን ሥዕላት አመጣጥና ታሪክ ከትምህተ ሃማኖት ጋር» የሚል መጽሐፍ ብታነቡ መልካም ነው።

ምዕራፍ ስምንት

ዕቃ ቤት /ንዋየ ቅድሳት ማስቀመጫ/

ዕቃ ቤት የሚባለው የቤተ መቅደስ ዕቃዎች /ንዋየ ቅድሳት/ ማስቀመጫ ቤት ነው። ሕዝ 42፡2 ነገ.10፡22

ንዋየ ቅድሳት የተከበሩ የቤተ እግዚአብሔር ወይም የቤተ ክርስቲያን መገልገያ ዕቃዎች ስለመሆኑ በንጽህና ሊቀመጡ ይገባል። ስለዚህ ለእነዚህ ዕቃዎች ማስቀመጫ ዕቃ ቤት ሊዘጋጅ ግድ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በስፋት ስለ ዕቃ ቤት ተጽፏል። ሕዝ 42፡1-14 ይመልከቱ።

የንዋየ ቅድሳት መደርደሪያና ሣጥን

ለንዋየ ቅድሳት ማስቀመጫ ሳጥንና መደርደሪያ ማበጀት እጅግ በጣም ወሳኝ ከመሆኑም በላይ ትዕዛዝም ነው።

ይህም መዘጋጀቱ ንዋየ ቅድሳት ከብዙ አደጋ መከላከል ያስችላል ለምሳሌ፡-

- ከዝናብና ከፍሳሽ ፤ ከአባራ ፤ ከዘራፊና ቀማኛ ወዘተ. . .

መደርደሪያውና ሳጥኑ ከብረት የተዘጋጀ ቢሆን በጣም ጥሩ ነው። የማይቻል ከሆነ ግን ነቀዝና ብል ምስጥም ከማይበላው እንጨት ቢሰራ መልካም ነው።

ይህም ከሆነ በኋላ ብዙን ጊዜ የማንጠቀምባቸው ወይም በትርፍነት የተቀመጡ ንዋየ ቅድሳትን ለምሳሌ ጥላ የዜማ ዕቃዎች አጠቃላይ አልባሳትና ሌሎችም በየጊዜው መናፈስ መወልወልና መታጠብ አለባቸው።

መልካም ስጦታ

ስ.....

ቀን.....

ፊርማ.....

ሰ.....

.....

የኢትዮጵያ ቀርሶት ጥበቃ ክብርና እንክብካቤ ይደረግላቸው፤
ከቅርጽም ባሻገር የመንፈስ ምግብ ናቸው፡፡

